

סופרמארקט

22.1.1988 השבוע 1988

הנסיכה דיאנה
רוצה ללכת

רבי יעקב אבינו
הולך במצרים

טפנוקים לילה

המזון המושלם לילדים ולבוגרים

העובדות היבשות מדברות בעד עצמן

- עובדה 1:** כלילת זקוק חינוך
שלי לחינוך בעל משרי ספינה גבוה בחיבה
סוף חוא משתמש בו ביום.
- עובדה 2:** טפנוקים לילה - הם
היחולים חד עממים חדשים בעלי כושר
ספינת מוגבר. השימוש בהם מונע את
האורך לחלוק חינוכים לחינוך בטשך
חלילה.
- עובדה 3:** טפנוקים לילה
לבוזריתכם בשלושה גדלים: מני, מדי
ומקסי כדי שלחנוק שלך יחיה חיותול
המזנים לו בדיוק.

סופרמארקט

יש "פירידקס" אין קשקשים!

קשקשים בשער הם תופעה לא אסתטית
לא מעט. אפילו שאינם נחשבים למחלה.
טיפול שוטף בפירידקס שממנו הוא הפתרון:
א. הקשקשים נעלמים.
ב. השער נראה בריא.
ג. חלקי חוד.
אפשר למנוע בשער ב-3 אופנים:
פירידקס שממנו להפיקה עם פירידקס קונדישנר
לייבוב המסרוקת או פירידקס שממנו להפיקה עם
פירידקס מוס לעיצוב חתולות, או פירידקס מוס בלבד.
לשים לבדים ולחלוקים.
להשיג בבתי חמריקה, ברשת סופרמארקט
בשרות השיווק ובחברות המורשות למכירת
המכשיר ד"ר פישר.

פירידקס שממנו להפיקה.
פירידקס קונדישנר לייבוב חתולות.

פירידקס מוס לחתולות, והוא רחוק
ממנו בשרות, למנוע בקשקשים!

לכל מועדון ד"ר פישר ת.ד. 39971 חיפה 31000 (מנע)

החברות למען ד"ר פישר
שליח את חתולות ומוסד למען
הקטנה לך חתולות במחירים
הרצאות ומוסד.

שם _____
טלפון _____
מספר _____
מספר _____

Dr. Fischer
ד"ר פישר
תעשיות פורמביוטיות

העבודה שפירידקס מיוצר במעבדות ד"ר פישר
מבטיחה שהוא מוצר מעולה שאיכותו בדוקה
והשימוש בתכשיר פירידקס מבטיח פתרון אמיתי
לבעית הקשקשים.

ארק'אקס

חדש!

נמס מיד!

חלמה

חלמה

מדהק.ג.ב באהבה

סודות ה"לוביאנקה", מטה הק.ג.ב, במבטא צרפתי

"ח"מ מרמת" ממש בצמרת הק.ג.ב, שפעלה במשך כמה שנים בסוף העשור הקודם ותחילת העשור הנוכחי למען הביון הצרפתי, חשפה כמות אדירה של מידע על מעילות הביון הסובייטי. כוונתה היתה של החפירות בפי הצרפתים היה "מיוזול" (בית הדרד), והוא הסוכן לא מודעה עד היום, וגם לא לאחר שהוא נעלם לחלוטין וכנראה הוצא להורג על רקע פרשה בלילית, ללא קשר עם פעילות הביון שלו. המידע ששלח שומר או על דרכי מעולתו של הביון הסובייטי:

• המנגנון: בין הגולים של "מיוזול" היו פרטים רבים על מנגנון הביון במטה הק.ג.ב. במסקנות הקודם ותחילת העשור הנוכחי מנגנון זה כולל אלפי עובדים באגפים שונים, כשרותיות ביניהם נעשה ביד "הועדה לתעשיית צבאית" (ק.ג.ב.), מן שער כח לא היה מוכר. בראשה עומד, למן נובמבר 1965, וודי מאסליוקוב (שבת במקומו של לאונוי סמירטוב שהיה בתפקיד זה מאז 1963). תפקידו הועדה הבו לרכז את הבקשות וההחלטות מכל הגופים הקשורים לתעשיית המלחמה: להכין, על סמך בקשות אלה, חוכמות בין שתיים: להמין את החוכמות בין הארגונים השונים העוסקים באיסוף (ק.ג.ב., ג.ב.א.) - המודיעין הצבאי - ויחידות הביון של שאר המדינות הקומוניסטיות וכו'; לאסוף ולרכז את החומר המודיעיני שהארגונים הללו אספו במסגרת השנה באמצעות נוכח מידע וריגול, לעשות מאן מועמן של החשדן שהיה בצורה זו מבחינת השקעות בתחום המחקר והייצור במפעל.

• היסטוריה: הביון הסובייטי מעניק זכות עדיפות גבוהה לתחום הצבאי. שום דבר אינו מרי המקיות. החוכמות השנתיות מפורטות ומדויקות ביותר, כל הזמנה מוגשת לוועדה כללית את המפורטים העובדים של המיטות, מספרי הסדרות, שם הייצוגים והמקומות שבהם ניתן להשיג את המיטותים המבוקשים. תוך במאה אלף מסמכים, רוב החומר נאסף מדי שנה מגיע מפרסומים גלויים שנאספים ביד נאגים או סוכנים סובייטים בחוץ תכל, כגון "אווזאישן וויק" האמריקני ובטאון חיל האוויר הישראלי. עשרות טקסים של בטאונים אלה ואחרים נשלחים כל שבוע למסקנות במספרי "איוולפוט", וכבר במהלך השיטה מתחילים במלאכת התרגום. נציגים סובייטים - כ-3500 בממוצע בשנה - גם מושיטים על העדויות ויודים מקצועיים כדי לאסוף חומר חיוני. כך, למשל, בין 1979 ו-1981 השתתפו הסובייטים ב-35 בטיס מדעיים ביולאמיים רק כדי לאסוף מידע בנושא תעשיית הנשק. רוב המשתתפים היו קציני ק.ג.ב. ו.ב.א.

• האמצעים: קרוב ל-300 גופים (מפעלים, סוכנויות, חברות) מועלים ברחבי תכל כדי לוועד לבדיקה את סודות הטכנולוגיה המערבית. כמה חברות מיקטיביות הוקמו על ידי חשדויות החשאיות הסובייטיות, אך בכל שאר המקרים רוב החברות הן בעלות של אדומים מערביים שמתלים על ידי הרווחים האיסוף במקרים מסוימים מציעים לתם הסובייטים מחירים תבוניים ביסס אחוז מהמחיר המקובל בשוק. המנגנון המסוכן הזה מופעל בידי סוכנים שהושלחו או נישאו במקום. בשנים האחרונות נעצרו, למשל - חודת למידע שהעביר "מיוזול" - ממרד רוטש, מהנדס ראשי במפעלי "מקסמדיט" בגרמניה, מיר בודרויל בצרפת, וויליאם בל ווייטס הארלד האמריקנים שטיפקו לשרותים הגולמים, למען הסובייטים, סודות חשובים ביותר בתחום הטילים והנוביטות ומערכות מים, שולי אוויראוויר וקרקע'אוויר. מתחום שונה - חיוגל המרמי - זכורה עוד הפרשה מאמצע שנות ה-70, של גילוי נוסף גיום, איש ימנו של הקאנג'לו ויל בראדע, "חמרת" שחלתה שהחליטה לחזור לעמדת מפתח ולקדם נוס בלישורו למעורבותה ולאט"ו.

ברקע: ככל לוביאנקה במסקנות משה הק.ג.ב. חרדי: חשדויות ומבאים במרומם (גיליון "אמאר")

הרעיון הוא לקחת אדם ולשתול אותו כך שיהיה חלק טבעי מהגוף. מרתה בלדאן, למשל, קוסמטיקאית קטנה ביום, מאהבת גדולה בלילה. חדר על גג חל'אבי. גבר אחד - עתונאי חשוב. שני - במחונס ידוע. גם יפה גם מרגל. חכמה ק.ג.ב. שמועלם לא נחפזה. אחרת נאמרה כשעקבותיה נחשפו אולי היתה לה איזו עצה טובה לשבתאי קלמנוביץ', חשוד בדי גול. מרתה קיימה בין דפי 'הסליק', ספר חדש זאת דוד שומרון, 25 שנה באערכת הבטחון. שום איש יחסי ציבור לא יכול היה להמציא לספר סיפוח טוב יותר. אלא שכבר היו דברים מעולם. אולי עוד יהיו.

זאת גיל קיסרי

אחרייך, במשך למעלה מעשרים שנה, היה מעיל במערכת הבטחון. למרות שהוא חזר ומרגיש כי "הסליק" הוא רוסו הפרשית המאונחת בו רמיויות, אפשר לנחש שהן מבוססות על מקרים שהיו. ומידע מיד התגובה אחת: אך, איך זה יכול להיות? כך גם התגובה של מי שלא הכיר ולא ידע, ועד יותר מכן, של מי שמכיר וידע, כשנודע על מעצרו של קלמנוביץ' בחשד לריגול. איך זה יכול להיות, ורי הוא היה - ולא כל כך מוזן - עולה חרש, עם סיפור של מאבק משפחתי לעלייה והוא איש חברה משכל כל כך, תורם לכל כך הרבה מטרות וארגונים שמלב הצהרה את גדולה של אהבה לשרות והוא שיהיה חבר וידיד ומקורב לכל כך הרבה בכירים ואנשי מפתח וכוכבים וזוהרים, וחמיד עוד וסיע, חבר אמיתי, דווקא האיש שחולץ אותם מהחבוכה מעבר לים, הוא מרגל קשה להאמין. אבל זהו בדיוק סיפורו של מרתה בלדאן. קשת מוח נוצר, בלי אנטה צלחת על הג, אלא השיטה - השיטה דומה. 'ואב בורד', מבנים בק.ג.ב. את המרתה לרמיויות של עולמנו, כפי שמכיר את הניגונים בספר, איש בכיר בשכר.

הרעיון הוא לקחת אדם ולשתול אותו בסביבה שיקלט בו, שיהיה חלק טבעי ובלתי נפרד מהגוף, גלוי וכולל לעין כל. את מעילי הגשם והמבטא האמיתי, את העיתונאים שמסתירים את המנים והפרסומים המסתמים המסתובבים בעשר ובמ נאגים בו משאירים לספרי חיוגל לנה ב. המצאת, כידוע, חוקה מכל רמיון, והיא גם חתי שצריך לחיות אותה, לראות אותה.

ובעצם כבר היו רברים מעולם. רמות העתונאי מאהב של מרתה בלסליק מנערת את האבק מרומתו של ישראל בר, האיש שהיה ההיסטוריון הרשמי של מערכת הבטחון עד שנחפז בשנות השישים ונחשף כמרגל רוס. בד רק חתיק במשורר רמה, חשופה לעין כל, הוא היה מעורה בחיי החברה ונודע בפרשיות אהבים עם נשים שבעליות לא חמד קיבלו את הדברים מהנה. מספרים שלטונים היה מניע כבוקר הכול למשרדו במשרד הבטחון, ומסביב איך שוב נתקל בדלת שהחירה בו את רישומה. מי העלה או ברענו שהאיש הבכיר הזה, האיש המקובל הזה, האיש הבכיר הלל הזה - הוא מרגל?

אבל מרתה בלדאן, או בעצם האנשים שחשפו אותה, מסבירים את השיטה. מרתה גולדה בשם אחר, 1908. מרתה יפה, מוכשרת ומשכילה, שהשתלבה בשירות החוץ הסובייטי, נשלחה לתקופת שירות בשגרירות בבראד ושם הצטיינה בתפקידה - בסך הכל מבדידה - עד כדי כך שלבדה את השמות ליב של המנועים עליה, ומהל לשירותו שהאיש והיה הדרך קצרה וטובתו למנוע את ההם - חתיק. אחרי תקופת השירות שבה לבריה'ם, נישאה (משך בעמוד הבא)

מרתה בלדאן היתה קוסמטיקאית קטנה ביום ומאהבת גדולה בלילה. היא לא עיניים כחולות יפהפיות, סיפור חיים עם עבר עצוב ושרים ששיגעו לאיראילו גברים את השכל אשה אשה. לא ילדות צערונה, ארבעים שנים, גרה בירית חדר על גג ברחוב אחד העם בתל אביב ועברה במכוון ליופי ברחוב בנייהרה. במשך שנה התמסרה כל ימיה למערכת יחסים עם עיתונאי בכיר. היא ויתה כשבילו אמה מלפפה, חברה מבינה, מאהבת סוערת וכובד ודוריים. עד שנשע בשליחות לחול. את נתי הליך פניסה במסדה. הוא בסך הכל חושש את האדם שיפתח במנין את הרלת אל עברו, לראות מה עלה בגורל הסליק מימי הפלמ"ח בקיר היורה בה התגורר פעם. היא חושפה איש צעיר, מישורו שיפתח בפניה את הרלת למאגר מידע על נושאי צבא וטכנון. מרתה בלדאן. גם יפה, גם מרגלת רוסית, חשפית שחולה בדי ישראל.

מרתה בלדאן מעולם לא נחפזה. היא נמלטה מהארץ בסתריות מסחררת, ברבע שנות למפעיליה שעקבותיה נחשפו, על פי חוכמות מילוט מוכנה ומאורגנת מראש. שירת סלפון אתה מאנשי הסוכנות היהודית למטון דומי העיקה אותה למסיעה - למצוא את 'בעלה האהב' בכחולותם לחללים כרניים באחת ממדינות אירופה. מבין שמיר עובה את העבודה ורצה בהתייה חתנה את בודד להצטיידות בדרכו אחר, עם זהות אחרת. אמה שמסתירה את השיער ומשנה את הדמות, משקפיים, בריסס סיסה - והיא איננה, רק במקרה ככלל נחשפה, הכל בגלל הסליק שבקיר שאפילו לא ידעה על קיומו. ואכלמלא הקשר העקיף והמקרי החרוץ בק.ג.ב. היתה אולי נשארת שחולה בבטיחה בלב חל'אביק עד היום, ואולי משיאה כמה עצות טובות לשבתאי קלמנוביץ', חשוד בריגול לטובת בריה'ם.

דמות העתונאי מאהב של מרתה בספר אנדרת את האבק מדמותו של 'ישראל' בדי, ההיסטוריון הרשמי של מערכת הבטחון עד שנחשף כמרגל רוס

לא ממש. כי מרתה בלדאן לא ויתה ולא נכראה כולה יציר רמינות של חדר שומרון, שוכנת לבסח בין רפי סיפור 'הסליק' שהוצא ספרית הופעליתם שראה איר כימים אלה בתיאום כאילו ממוכנ עם מעצרו של קלמנוביץ'. שום איש יחסי ציבור לא יכול היה להמציא לספר חרילי כביס טוב יותר. רוד שומרון, כיס מוביל 'ביניקס', היה בעורו מלחמה מחתרת לחי' ולי סיפור של מפקד תלחי לטענה, נתן ללידמו, היה שומרון אחר משני הלוותים שהיו את קצין המשכדת הבריטי וילקיונס.

נותנים לך יותר.

חשבון יומי זהב

רק בבנק לאומי נותנים יותר לבעלי השקעות של 50,000 ש"ח ומעלה.

- ריבית זכות יומי 9% שנתי (על כל סכום מוחשק הראשוני)
- משיבית יתר עד 10,000 ש"ח (בריבית 2% לחודש)
- כרטיס ויזה זהב חינם לשנה
- פטור מעמלות על פעולות בחשבון (למעט שיקים בסכומים למטה מ-50 ש"ח)

יחיד המושבן המורדת 3 ש"ח לחודש בכלד. כלכלי יחיד המושבן הבדל קופח נמל - מ-75,000 ש"ח ומעלה. הבנק רשאי לשנות את תנאי החשבון או להפסיק בכל עת. פרטים בבנק טיפ"ב לאומי.

בנק לאומי - רווח יומי

דוד שומרון, מחבר "השליק" (צילום: ראובן קסטרו).

החציאות, כידוע, חזקה מכל דמיון, והיום, אח מעילי הגשם והתגבחות האכזרות, העיזות שמתחילים אח הזנים והפרצות שמתחזקים בעורכר משאירים לסכרי דוגל ל'גה ב'.

הכשרה מיוחדת שכוללת הלכות יהדות, ומצויד בכל המסמכים והתקורות העולמות. הוא עובר קורסים בבסיס הדרכה של הק.ג.ב. בו מצויים מוחקים ללימוד שפות, מנהיג עמים שונים, ואפילו ודועים משותפים שלמים של ערים מערביות שונות, כמו חיים ומתנהגים כבני אותן ארצות. מרתה הפה למד כן תנ"ך, היסטוריה יהודית, חגים ומנהגים יהודיים ואפילו יידיש.

אחרי כן שלח אותה, על תקן של אחת, למסל בנכה ממספחה יחודית במרא. היא שהתה עם חמורשיים ועמדה מקורב על המנהגים, התרבות והתפילות, והחסיס בין האנשים ורפוסיהם והנהגות של בני המשפחה. משלל המסמכים שאספו ורזוסים במשך השנים במדינות בעולם, בנסיבות שונות, נמצאו גם סימוכין "הזכחות" לעברה היהודי של מרתה ולספר הכיכוי שלה. מלאי זה שימש במשך שנים רבות לבניית סיפורי כיסוי ולציור סככים בתערוכות אמיתיות של אנשים שנהרגו במלחמה או השמור במחנות המוות.

אחר שמרתה סיימה את הכשרתה, היא ציינת בתערוכות של יהודיה ונשלחה לעבוד במסור למעילי שואה. זה היה מעין מבחן, להחליט כי כמה תשכילה להשתלב ולהתערות בסירה הכיכוי שנחבר לה, והאם יחשור בה לא מרתה עכבר את המבחן.

היא קיבלה אישיות וקורות חיים של אשה יהודי מבראש שבערה כירי הגרמנים ונשלחה, יחד עם בעלה, למחנות השמדה במזרח. לבניהם היה לא נותר שום קרובים חיים שיכולו להעיד אודות סיפיה הכיכוי בנכה במפורס. ילדיה, שחור מהמחנות כירי המריקנים, מקומות מגורים, עבודה, בגדים שאספו בהתאם, תמונות, אפילו כרטיסי רכבות ואופוזיטים כמעט אפשר היה לבער באמת.

ובכה הגיעה למחנות העקורים, כך התפתחה למסדרות העליה של המוכנות היהודית, ברשמה לעליה, המתנה לתורה ולבסוף הגיעה ארצה. מרתה הקוסמטיקאית הקטנה, מצאה עבודה, חדר על גג תל-אביב וחברים חדשים. עכשיו היה עליה לחפש מקורות מידע - ומשהשיגה אותם - להקים קשר עם מפעיליה באמצעות הסיסמה שניתנה לה.

הראשון שנכל ברשתה היה העיתונאי הרבה פוליטיקה, מסע צבא, המפעילים ורשויות רבות וכמו מתנה משמים הגיע אליה נתי הלה, השלמה לישעבר, עם האידאליס והסקרנות ועם מנגנון שלם שהפעיל אותה, בלי שידע, כי שימצא רשת מרגלים של אחת ממדינות ערב. וכל חששים הצלכו, במסעה מאחורי הקלר הבמל על הגג באחד העם.

סיפור יומיו, אבל לא מצוץ מהאגדה, מה שער סובב בראשית שנות החמישים עם ניצולי המחנות והעקורים שבאו והם מאירוסה, עבר, מן הסתם, גם עם גלי העלייה מבריהם בראשית שנות השבעים. שיטה מתוככמת, שמצריכה השקעה כבדה לטות אדך וזוכה מכלותה. שיטה שאי אפשר לנצל אותה כלי סוף, די בחשיפה של "עולה" אחד או שניים כאלה, בכדי להחשיך את כל הקבוצה. ולשרוק את האספציה, בתורות, בחדרות, מידע אישית וכו' עכשיו.

ארצה, והיישבו בה, הפעל כסוכנים סובייטים במשך תקופות זמן שונות. בינתיים קמה מדינת ישראל, ובמרוצת הזמן גילו הסובייטים כי מרבית היהודים הללו חשפו עצמם מרצונם לשירותי הבטחון הישראליים כסמך לבואם לארץ. הק.ג.ב. הגיע למסקנה כי עמל רב חושקע לשואה, וכי אי-אפשר לסמוך על היהודים, שנאמנותם לעמם בדרך כלל חזקה יותר, מסקנה - מוטב לסמוך רק על "אחד משלהם", כלומר, רוסי נאמן.

ב.ג.ב. החלט שחרך הנוכה ביותר להפעיל סוכנים כאלה הוא להשתלב אותם בחייהם המקומית באופן שלא יהיו מודעים עם שום גורם או נציגות זרים. מסלול האימונים אינו משום. הסוכן הנבחר עובר

בגלל בורג קטן

מאח אלנס דרוז

בניין בן שבע קומות. מלדה וחוכית, שבנו אדריכלים פנינים ביומרת עיר אנדרטוב בכפר הקטן טישלי אסטאן (מחשבה ועם, בצברית), 20 ק"מ דרומית-מערבית למשקוה. "המכון להקד המדעי", כתוב שם בחוף באותיות זהב. מכאן מתחלה פעילות חריגה התעשיית של בריה"מ. ראשי הק.ג.ב. וישיבים בבניין זה, משגרים הוראות להפעלת רשתות היריגל חשונות, שהמקיין לאסוף מידע עככוי ביותר על חושפות בתחומי המדע והטכנולוגיה המדורית ביותר של מדינות המערב החששיותיות.

בשנים האחרונות משקיע הק.ג.ב. מאמצים אדירים בעיבת מטרטים טכנולוגיים של מחשבים וציוד אלקטרוני מתחכם. המוצר בעיקר בארז"ב, אבל גם במערב גרמניה, שווייץ, שוודיה ויפן.

האמריקנים גילו עניינת לבעיית, וכבר לפני עשר שנים אסרו מבירת מחשבים ורכינים לסובייטים ולגוריהם, כיוון שהוברר שעשו שימוש במחשבים אורחיים לכאורה לצרכים צבאיים. שלטונת המכס של ארז"ב, בשיתוף פעולת עם סוכנויות הביון השונות, מופקדים על מניעת דליפת המידע התעשייתי ובעיקר העברת ציוד מתחכם, הכולל ברישימה אסורה לייצוא מתחומי ארז"ב.

כיוון שבירי"מ הכיתוב בכך שחיא מפרט מידע ניכר אחר האמריקנים בתחום המיחשוב, והאמריקנים הראלקטרוניקה, והחליטה להדיק את הפער באמצעות גיבית מידידים, או אפילו מחשבים שלמים על מלאו ציודם (שלא לדבר על רכיבים וטורוירים), במרדף לבנות בעצמם את המחשבים שלה, ולפעשה - להעתיק אותם באורח מלא.

אף מיוחד חוקים ב.ג.ב. לעורר מבצעי חירוגל ועוגבה הללו - דירקטוריאט T שמו. אנשים רכיבים תכשרת מיוחדת בתחום הטכנולוגיה והמדורית, כדי שיוכלו לבצע את המקיין חריגל שלהם כעילות. המקיידת של מוגלי המחשבים

הסובייטים הם מרענים ומתנדבים בעלי תכשרה מיוחדת ומיומנות גבוהה - במיוחד באלקטרוניקה ובמחשבים, אבל גם בתחומים אחרים. באמצעות גיביות טכנולוגיות אלה, בעיקר מארז"ב, חשבה בירי"מ מילואידי ודולרים על מחקר ופיתוח משל עצמם וגם סגרה בקפיצת מער אדיר שהיה קיים בית לבין האמריקנים. מיד לאחר שובם שוב יור אנדרטוב לתפקידו כראש הק.ג.ב. (אחרי כן היה למנהיגה של בירי"מ - רב-תכולים הראשון בחיטוטותיה שועשה ראש מדינה), חורה לגייס סטודנטים מצטיינים מאחונותיטות חינוךיות ביותר לעבודה בדיקטוריאט T החדש. כיום מועסקים באף זה כ-20000 מדענים ומנתחי מערכות, בנוסף למרגלים תושבים מכאן למשימותיהם. מקורות במערב מעריכים כי מספר סוכני הק.ג.ב. המקבלים את חוראותיהם מן הדירקטוריאט הטכנולוגי, מגיע לכ-20 אלף.

ראש הק.ג.ב. כיום, ויקטור צ'ברקוב, ממשיך בכיוון זה, גם משום שהוא עצמו בעל תואר אקדמי בחזרת המתכות, שאותו רכש במכון הטכנולוגי של דנייפרדטרובסק. אמורים עליו שהוא "המפתח עם המעלה בחשנת ידיע מערכי מתחכם באמצעים לא חוקיים".

בגרמניה המערבית העריכו אשתקד, כי שווי גיביות חידע הטכנולוגי של הסובייטים, מרמחה כלכלה, מועל לחצי מיליארד דולר בשנה. חסוכים הסובייטים חשוסקים במבצעי חירוגל הטכנולוגי, חלוצי על במה הצלחות מרשימות בדיכום מודר מתחכמות. כן למשל העליז סוב ק.ג.ב. להשתנות לחזרת סטודנטים אמריקנים (במשנת הסכם של חילופי סטודנטים בין שתי המדינות), באחד ממבני הלימוד הטכנולוגי חנוכיים בארז"ב, ולערוך עם סיוע לימודים חמים לכאורה במפעל מתכות בחוף המערבי של ארז"ב. במהלך חסיר אסף חסוכן חסוכיית שבי מחבת חדישה אותם מצא בסמוך למתקן (המשך בעמוד 26)

מיכאל שלה

אראלה בן-חורין. לדברי אביה היחה צדינה להקרא הראל, ע"ש חטיבת "הראל". בביתה שבגולן היא מזכירה ש"אראלים הם הרי מלאכים". בת "השומר הצעיר" שחזרה בחשובה בעלה מיכאל - איש "כך". אביה - גבריאל ("גברוש") רפפורט מבית אלפא, מאקמי הפלמ"ח. אם ירצו יום אחד להחזיר את יהודה ושומרון, אומר הבעל, יהיה זה באחיי מלחמת אחים. בה אולי יעמדו זה מול זה הוא, ואביה. משולש משפחתי בלתי-יאמן. דק בישראל.

מאת סימה קדמון צילומים: בני גלוד

תמונה משפחתית סביב שולחן אוכל. בית משפחת בן-חורין. במושב טוב שבכרמת הגולן. מיכאל בן-חורין (במרכז). גבריאל (גברוש) רפפורט (במרכז). בתו אראלה (מימין). בן-חורין והלדים.

התנועה האחרון, למשל, הכין בחריצות תוכנית ענק דאג לספוגיות, אייבן 40 מחברי "כך" והמטין, כמובן, את התקשורת. כמו במבצע צבאי מושלם הצליח לעקוף את מחסומי המשמרה ולהגיע לבית-הכנסת הישן שבמרכז שפרעם מעמד מאוד מרגש, הוא אמר: "אמיליו הערבים מסכים מהאז כפיים". אבל אז התחיל המאונן של העיירה לצעק בערבית וחוץ שנית והתחילו מאות ערבים לזרוק אבנים על המשמרה, היא משמרת היהודים, ולצעוק "איטבה אל יחד".

שלוש שעות רגמו באבנים את המשמרה באנשי "כך" לא נגעו. אמילו שהם לא לבשו את חולצות התנועה, הם הערבים, הרי יודעים לזהות (המשך בעמוד הבא)

כליך לחייה העכשוויים. "אראלים הם הרי מלאכים", היא מסבירה בלהט. ומה מתאים לה יותר מאשר השניות הוו של שמה המקסלת בחובה את סיפור חייה

אראלה בן-חורין, בת "השומר הצעיר" שחזרה בחשובה בעלה, איש תנועת "כך" וסבא גברוש מקומי שמחזיק על ברכיו את הצעיר בנכדיו ובהם הרעת מישר את הכיתה שעל ראשו, הם סיפור תקשורתי טוב. מיכאל בן-חורין יורע היטב איח חשיבות יש לתקשורת בשביל התנועה שלו. הוא מרבי על התקשורת בעל "כלב השמירה של הדמוקרטיה" ובסוף מדוה "אנחנו צריכים את התקשורת. הרי אם לא ריחות, לא עשית". ומיכאל רוקק עושה. ב"יום השלום" כות

די שולחן האוכל הגדול בבית משפחת בן-חורין במושב טוב שבכרמת הגולן, מבדך מיכאל בן-חורין את ברכת השון. גבריאל (גברוש) רפפורט נראה כמי שהכיתה שעל ראשו כבדה כמו ברזל. והי המחוזה היחידה, הוא מצויר, שהוא מוכן לעשות לחנו, מיכאל, חבר תנועת "כך". אראלה בן-חורין, בתם של מלכה וגברוש רפפורט (ממקימי הפלמ"ח), נכדתם של אליהו ושרה רפפורט (קומוניסטית ואנטיסיתית, וזו מראשוני בית אלפא), מקשיבה קשב רב לבעלה. היא, שלרבי אביה היחה צדינה ככלל להיות הראל, על שם חטיבת "הראל", אהבת מאוד את שמה. כמו מאלוהים היא נקראת גם על שם חטיבת הפלמ"ח והתחלת וגם בשם המתאים

מלך ישראל

(המשפחה הקודמת)
כוח יורשני במי לא כראי להם לגעת, ומה אמר ראש המועצה לאנשי "כ"י" קודם תחילתו, ואז ייפסק הבולגן. ממש במילים אלה. את מבנה את משמעת הדבר ואת מה צילמה התקשורת מה הנפיע בעתונות למחרת כמה אנשי "כ"י" מחזיקים אקדחים בידים כמו קאוביים מהמערב הפרוע. "אז זה ריחז אמת".
אבל הם עמדו בזה עם האקדחים שלושם.
"אז מה אם אני חי אתך בשלום 15 שנה, ויום אחד רב אתך ודווקא את זה מצלמים, אז וזה האמת? מיכאל בן-חורין, 40, גרל ברענה. הוא בן למשפחה "יותר לאומית מאשר רחוקה". חניך ב"בני עקיבא" ומאוחר יותר רבו סניף. כשהתגייס הלך לצנחנים "כי אם הייתי הולך לשיבה ולא לצבא, הייתי גורם מביית. ולכלת למחל לא היה מספיק רציני".
בדמיון היה קצין בבדר 4 "חורע לך שכשהתגייס לי שאני לא אוהב קרב, חשבתי להתאבד". היום הוא מרן במילואים. לאחר הצבא הלך לסניכין ולמר הגרסה אורינואטית.
"למה לא המשכתי במקצוע הזה? כי אני סציפיסט. לא רציתי ליצר מטוסי קרב. ואחרי לא יורע אם הוא רציני או שזה מין של חוש חמור.
לאחר הלימודים עבד עם פרופ' אברהם קוגן במתקן להחמלה מי ים בחיפה או "יומם ליד אוניו הנושא של גוש אמונים". כמה חוריה שלו חזרו בתשובה. "אמרת לי עצמי: אם אחם חזרים בתשובה, אחי תמצא כישיבה".

מרב נוב שברום רמת הגולן, בין אל-על לרמת-גשמים. הגיע בן-חורין למה שהוא מכנה "ליטוס רוחני". ליטוס חוריה. בנור המושב כוננו גייתמרדש. חלק מהנשים עזבו וחלק למדו חוריה. המושב היה "מכוננת ההכרה והמנון". אחי מהם טיס בחיל האוויר. "מכוננת ההכרה לא השתנתה מגיל 18. מה שהוביל אותי - חניך ב"בני עקיבא" - לגוש אמונים היה השילוב שחוק אחי, המשולש של עמי-ישראל, תורת ישראל וארץ ישראל. אם מוצאים קרקוד אחד, זה כבר לא משולש".
אבל גם חזוית המשולש הזה היה מתברר, עגולות מדי לעצמו. בתנועה גוש אמונים הוא חושב דיקטיל מדי. והעבר ל"כ"י היה מבעי. "בני-שמואלים קראו לי כשהיו צריכים סקטור. אבל חוץ מלהדריך מורעות על הקירות, אני רוצה להיות מעורב גם במה שכתוב במדור האלה".
היום הוא מעורב. יש גם דוגמאות. למשל קריאה לתפילה בבית-הכנסת העתיק בכרם שבעליל. "ארץ ישראל שיכיל לעם ישראל. ואחיות קטנות אין עקרי איקריי ובריעם. אבל, ואחיות גדולות אין גולים ישראליים מוקדתי וקרבים השבים למכוננת (סימן קריאה).

מרב נוב שברום רמת הגולן, בין אל-על לרמת-גשמים. הגיע בן-חורין למה שהוא מכנה "ליטוס רוחני". ליטוס חוריה. בנור המושב כוננו גייתמרדש. חלק מהנשים עזבו וחלק למדו חוריה. המושב היה "מכוננת ההכרה והמנון". אחי מהם טיס בחיל האוויר. "מכוננת ההכרה לא השתנתה מגיל 18. מה שהוביל אותי - חניך ב"בני עקיבא" - לגוש אמונים היה השילוב שחוק אחי, המשולש של עמי-ישראל, תורת ישראל וארץ ישראל. אם מוצאים קרקוד אחד, זה כבר לא משולש".
אבל גם חזוית המשולש הזה היה מתברר, עגולות מדי לעצמו. בתנועה גוש אמונים הוא חושב דיקטיל מדי. והעבר ל"כ"י היה מבעי. "בני-שמואלים קראו לי כשהיו צריכים סקטור. אבל חוץ מלהדריך מורעות על הקירות, אני רוצה להיות מעורב גם במה שכתוב במדור האלה".
היום הוא מעורב. יש גם דוגמאות. למשל קריאה לתפילה בבית-הכנסת העתיק בכרם שבעליל. "ארץ ישראל שיכיל לעם ישראל. ואחיות קטנות אין עקרי איקריי ובריעם. אבל, ואחיות גדולות אין גולים ישראליים מוקדתי וקרבים השבים למכוננת (סימן קריאה).

עתיים אחרי שבקיבוץ בית-אלפא קיט החברים לחלוב את הפרות, קט מיכאל להתפלל. וכשבית-אלפא אוכלים ארוחת מיד בבני עבודה רחוקים מכל ובמגמים המשארים עקבת של ארמה רחוקה, שולחים מיכאל ואראלה את ילדיהם למסדות החינוך. אחריהם הם שותים קפה. במות. ואז הם מנסים להשלים סדר בדתם הרוחות. ויש, כמובן, ביטול. מיכאל מאור עוד לאראלה בעבודת הבית. היא הרי היתה צריכה ללמוד לעשות הכל. להפוך לעקרת-בית. וזה היה לה קשה מאוד. מיכאל עוד כמעט לא למד בירושלים או קטן במעלות פוליטית. אראלה מציינת. כשרון שהתגלה לרביה. עוד בנהר-הירדן. בביתו של וזה קיבלה גיבו לשילוב הזה של יהדות, ויי רוח ואמנות, וחמור עם אהבת-אדם וחמור. וקט חמים. חמור החמורים. היא אומרת, שאני לא. גם אהבת-אדם. "כשיש חברה בקום של חכם היתה בארץ-ישראל, והחכם צריכים להיות טובים והרדיים. אחת לא שונא ערבי בגלל שהוא ערבי".
מיכאל בן-חורין "אני בכלל לא שונא ערבים. אז ערבי חורק אצלי משאית, הוא מקבל אצלי אפילו כוס קפה".

12 סופסופה

גליק (מימין) וחתנו מיכאל. "בשתייתו שם בשבת לוח

ברואים, שאבתי גידול. היה קטן מעצי הערי ומחל כנה ובנים. היא חזרה לטובה את תנועת "השומרי הצעיר" שבה התחבבה. אבל היא לא יכולה להגיד שלא הציעה כבר אז מיטתה ושמאלה הימנית עוד משה. "למה עקשנית", אמר גליק.
בצבא, כחילת-מורה הכירה חילת שבה מבית מסורתי והיתה ברובה ליהדות מחמירה יותר. היא נהנה לכתוביות אצלה. זה היה בית משפחה מרוב קוגן, ובנו של קוגן היה חברו הטוב של מיכאל בן-חורין. אבל הרומן התפתח רק אחריהם, כשכבר חזרו בתשובה, היא מבקשת להיבדק.
את השנה שלאחר הצבא עשתה בתורנית בקיבוץ, למרות שהיתה כבר במקום אחר, גבה מעגלות האוכל, "כי כך תונכתי. שאחתי הייב לתת מבחנות של לחבריה. באותו זמן הציע לה להתגרס בבית הירושלמי של המשוררת ולזה שחישה ירדית לבנות השנה שחיתה במחצית של המשוררת הדתית שיתה את חיה. היחסים ביניהם היו כשל אם ובת. "קשה זה עם חניך מסוי. היא גילתה שערות הרוחות הוא רבינו. בביתה הפתח של וזה ריברו על אמנות ועל שירה. ב"מכון פורט" אראלה למדה יהדות, הלכות, משהה פילוסופיה.

ע"י שאל משונן, שבע רצח לחיות בשקט. לכן זה חוק לערבים מדי פעם עצם כדי להדגיד את התגלה למיני ויתורים. בבית בלתי-חוקית, ביטול ימי שמש, ו בבית מיטת. הסטה למדינת יהדות מלך זה משה ומעורר את הגאווה והאומיות שלנו ומשם כך מנוע ויתורים. "לכן היים הרצון רואה בי שיתוף זה. כי אני יוצר מציאות למדינה יהודית ולא משפט חורשים. מה שהמפלג לא מבין זה שהערבים מבנים מה. זו האמנה שלהם. לאללה עם החוק. אצל ויתורים - אלהים הוא עם הברוך".
אז מוכנה לו את הקייטנה של נערי "כ"י". את תולדת המשימה, את אישני הנשק. אני תוהה לצד מ'אלהים במקרה הזה. ירד המון בקייטנה והקדש לשוחות אידאולוגיות. התחמקלע, הנשק, היו רק תועל לתקשורת. וזה באמת יכניס לנו כמה קולות, זה מושך במצק גדול.
אז מה של קולות קונים תחמקלע ונשק מדיים של לידים בני 215
עם שאלה הוא רבינוני. המלה ציבור כוללת ערבים, כנענים והרשימי.
הקולות הם גם של הציוניזם
כל ידור שיראה את כבוד ישראל מושפל, ידע שהוא כשראה יהודי הולך עם נשק. זה רואים שמה יהדות. זה מה שהם לנו היום. גאווה יהודית

יצי שנתים לא הייתי אומר לכל אחד אי כניסתי. זה לא היה נעים. כשש אורידה של רצח אובי, זה לא נדפס בקיבוץ. היום אני גאה".

שלום ובמנהגיהם. ערבי, כל עוד הוא ערבי, לא יהיה מסוגל להשלים עם העובדה שהוא מיעוט. והרי אין שום הגיון לחוקים בבית שלך מישוה שאוכל ומתחזק כדי לבלוע גם אתה. ולכן הפרוץ הוא גרוש.
על האופי הערבי אין טעם, לדעת בן-חורין, להחזיר את הדיבור. שחרי נאמר במפורש על ישמעאל שהוא יהיה פרא אדם, יורו בכל ויר כל בו, והעובדות, כמובן, מברכות בעד עצמן.
אני מוכירה משה על הפראות של תנועת "כ"י". השנאה הזו של עם ישראל לתנועה שלנו לא מיוחדת או מפתיעה. זה לא חדש שיהודים שונאים יהודים, ממגידים יהודים אחרים. גברוש, שאני אוהב אותו, לא היה בסוון? לא היתה אז שינאה לרבינוניסטים יהודים לא הרגו יהודים תנועת "כ"י" אינה פראית. רק מציינים אותה כזאת. היא קודם כל תנועה אידאולוגית.
אולי אלימה, אני מנסה.
"לא הייתי אומר אלימה. אולי תקיפה. איתנה בנביעותיה. והחיים הם לא כחניים, אלא של שכנוע".
לחיה מרוק תהיו מוכנים ללכת בשכנוע הזה? "אל תשאלו. אני לא מוכן להגיד לך. אני יכול רק לומר שאת יהודה ושומרון, למשל, לא ניתן יהיה להחזיר אלא במסיר של מלחמת אוויר".
גם לרדג את גברוש, לרדגמה?
"את אמת. לא אני".

מי שיווים מהלך לניחוק יהודה ושומרון מסתכן במלחמת אוויר, אוסר בן-חורין, ויש לו הוכחות לזה. הוא לא מוכן לפרט. הוא גם לא מוכן עדיין לגבש טקטיקות, למרות שכבר הוכיח שהוא טוב בזה. וכשאראה צועק ומבקשת ממנו להסתייך לדבר כך, כי יש חסר בעולם הזה ורי לא גבאי, הוא מוסיף, "לא אחרתי שאני אוהב מי שירה את הדירה הראשונה. המלחמה לא תיפתח מהצר הרתי-לאומי, אלא מהצר החילוני-רמתי. שגאות האחים, השנאה של השמאל אליהם, היא שובתא לידה הראשונה".

"הכתבה הזו. בשביל מיכאל הוא אלוהים, בשבילי הוא אנס אפסים. נבך. רמאות אחת גדולה".

"הבעיה של רן שומרון היא שאחיו חיל המקבל חינוך לשונא את המתנחלים לא יוכל לבלות את השנאה הזו. ואז איראמשר יהיה לשלום במצב. ולכל אחד מיהודה ושומרון יש ייחוסים ומשפחה. זהו חוק וזהו לא ש'רומבריש אלא פולטיס. ומה, לדעתך, גייר אבא שלי ברענה אם אני אמנע?"
יהודה ושומרון זה לא היסוד של מית, מבטיח בן-חורין. כשדובר על מינוי מית היו מיכאל ואראלה בין מקימי "גור ארץ", 35 ק"מ מימית. כדי לעצור את הנטינה. כשהגיעו החיילים האמנים אראלה שהם יצליחו. שלא יענו אותם. חמש חילות היו צריכות לגרור אותה משם. יש לה בשר גומני של מי שעברה א"ש לילה בתנועת השומר הצעיר. והיא גם צעקה "תביאו את בנינו שיוציא אותי מכאן" כמו שרק מפ'מניקית יורעת לצעוק. אבל זה לא עזר. ומאותו רגע, היא אומרת, התחיל לפעם בה הרגש הציוני-לאומי.
לא, היא לא שלמה עם הדרך של תנועת "כ"י". זה המשוררת ולזה נטעה בה חסר ורדכי גועם. וקשה להיחלפות של וננועה הזאת.
תקשורת?
"תקשורת חריפה".
חריפה?
"תקשורת חריפה מאוד".
אבל זה טוב. היא תורו להגיד, שהשאה מחזק את הבחון של חוסר והחמרים לצד מדינת דת. הייחוס את המאזניים האלה. אם יש מידת חרין והתקשורת ומידת חוסר והחמרים - אפשר לבנות דברים טובים. כמו אלה שחוצצת לזה בקיבוץ קשה לאראלה לדבר על הקיבוץ. היא הרי גילה (המשפחה בעמוד 20)

הנסיכה דיין רצה לפיצה. זהירות, צפרדעים

יעל דיין. דור שלישי לשושלת מקומית. קצת 'בוכה' וקצת מחלונת, אבל בעיקר מתכוננת לקרב על הכתא בכנסת. אם חבחר, זה יהיה עניין לשתי קאדנציות, היא מבטיחה. לא כולר מאשלה, כאובן. אם לא - היא חוזרת לכתוב את ספרה החשישי. אוהבת לטייל, מתה על ציפורים - אולי אפני שהן מגיעות גבוה. "חגיד, זו לא אוואנטורה?"

מאת אברהם חידוש צילם: שמואל דחמיני

על דיין, כמעט 30, קפצה למים וגילתה שהם רטובים וקרים. היא גם גילתה שלא יונקו לבריכת שחיה צלולה ומחוטאת, אלא לביצה שכליכולה בוך וצפרדעים מקרקרות, שלפעמים נאלצים לבלוע אותן ותמיד יוצאים משם מלוכלכים. קוראים לה הביצה הפוליטית. לקסון בגיל 30, זה כבר לא פשוט. לפעמים אפילו מסוכן. ועם משא של אבא וסבא ואחם ומשפחה עם שם מחייב על הגב - זוהי כמעט טביעה בטוחה. או עכשיו היא "בוכה" ומתלוננת על "הצעות מנוונות" וכמעט-אינדיבידואליות, אבל תציג את מועמדותה לרשימת מפלגת העבודה לכנסת הבאה על אי-פירגון, כלשון המעטה, מצד הנשים במסלוגה ועל עלבונות מפי שונאי דיין למיניהם ועל כך שמתייחסים אליה כאל "ילדה תמימה".

היא אינה תמימה. אבל מה את בוכה, אני שואל אותה, לא ידעת לומר מה את קופצת? אינך מכירה את החיים המפלגתיים על כל הליכלול סתמם שכחת כבר מה "אכל" שם אבא שלך?

אבא זה כמוכן משה דיין, והיא, בתו, לא שכתה. למורי לא. "אבל זה לא בכי", היא מוחה, "זהו קריאת קרב".

ר"הצעות מנוונות" - עד כדי כך "הצעות מנוונות מבחינת האתיקה הפוליטית", מתקנת יעל. "הצעות כמו הצבעה בעד או אצבע בעדך, בלי לברוק בכלל אם יש מינוע והתירדות. אולי אני מעניינת בכלל

74 סוכנות

הבת בעקבות האב: "הכרת חשם נותנת לי מור"

שהמצביע יישב בכנסת". או אולי היא בכל זאת תמימה ונלית את אמריקה, אני אומר לה. "לא גילית שום דבר חדש. אבל כל זה הוא אור אדום, לא רק במישור הפרטי שלי. המפלגה עושה מאמץ למוקדאטיזציה ויש בה אנשים וקבוצות שזה מפרע להם. אני אלהם בניסיונות לשכש את הרמוקאטיזציה".

תגיד, באמת האמת שהקפיצת שלך לשים הפוליטיים-מפלגתיים תעבור בשקט? "אומרים ש-200-300 חברים יציגו במרכז את מועמדותם לכנסת. אני מבקשת אותו צ'אנס, לא יותר. כל היתור שפרס רוצה לשרייין לי מקום דרך אתר המחונות הוא פשוט בלוף, וגם זה 'אתר המקלות שברחם לגלגלים שלי, אני מודעת לצד האפל של המאבקים הפוליטיים, אבל הייתי רוצה לדאוג בחקפה הנכונות נקודת מפנה במפלגה".

או עכשיו, אחרי האינדיבידואליזציה, כבר בכלל לא ברור אם חשם דיין מועיל או מניק וכמעט הולכה לי השאלה הבאה את מנגלת את חשם דיין?

יעל דיין כבר שמעה שאלות כאלה. גם התשובה מוכנה: "במודע רואי שלא. לא אף אל תומכיו ואבקש את תמיכתם בגלל זהות אבות. אך כדור שיש בזה ערישת, כמו גם מכשלה. הברת חשם נותנת לי שורה אני לא צריכה להחזיר את שם המוצר או את עיסוקו ואת קפיצת דרך. אבל אולי בלי חשם דיין הייתי רזה לכנסת כבר לפני עשר שנים בכל מקרה, אין לי חסכים בעניין".

על תסביך האב של יעל דיין כבר נשחק ודנה ריו. אני אינני פסיכולוג, גם לא במרדסה. אבל חשם משה דיין אינו יורד משולחן השיחה שלנו. בדרך כלל מפני שאני שואל, אבל אם אני שוכח - היא מוכיחה איראפשה, כנראה, אותה. והדימיון הפיסי ביניהם רב ואני תוהה על מידת הדמיון ברשות האם ודין עישותם ביניהם ומיצר הגיב אביה על רעיונות כמרשמאליים שהיא משמיעה, כנן הצורך בשיחות עם ערפאה.

היא מודה שהיא סוטה שמאלה מרעיתיה, אך טוענת שאותו מויוס ויוס ימינה, לעשרות שלא התיק בן. "הוא ביקש להפגש עם עראפת, אך זה לא יצא לפועל. במגישות החכשות שלו עם מנהיגים בשמחה, ידע שלמעשה הם אנשי אשף. הוא לא רצה לברוק בציציות המתחפף בכך שהאיש אינו חבר בצינון תולה. הוא אמר, ואני מסכימה איתו, שצריך לרבר עם איש לא עם עצמנו. המשרה הפונקציונאלית שהציע - אני לא שוכנעת. שהוא בחיביצו. ענין האוטונומיה מקובל עלי. אני נגר טיפוח ונגד התיישבות בריכוזים ערביים ונגד השמלות וגם נגר מרינה שלישיית בן ירדן וישראל".

(המשך בעמוד 119)

"אין אינדיבידואליזציה, לא מבוצצים לי את הבית, אבל נסיון לשלם תקלות בגלגלים ואזהרות למיניהם יש: 'שלא חעני לרוץ, תמילא לא תצליחי; מי את חושבת שאחזק עד שנפטרנו מד"ן, או עכשיו יבוא דיין חדש?; אחם, כל הדינים, אוברטוניסטים. הדי תבגדי בנו כמו אבד"

סוכנות 15

מרגישים גליד באויר

האנדרטת

GLADE SHAK N' VAC

מפיץ ריחות משטיחים ומסרה אויר גליד לשייטת צד נאק - חידוש מחפשי של ביטסון - אבקת החדרת לטון חסיני, מפיצה ממנו את הריחות חריפים ושואבת בקלות ובמהירות. שייק את האבק מעטק לשטיח ניחוח נעים לאורך זמן הפועל גם בכל חלל החדר ומשדרה בו רעננות.

GLADE מוצק סופג ריחות, מפיץ ניחוחות

גליד מוצק, בעל הפעולה הכפולה: סופג את הריחות חריפים ופועל כמפיץ במקומם ניחוחות חריפים ועדינים.

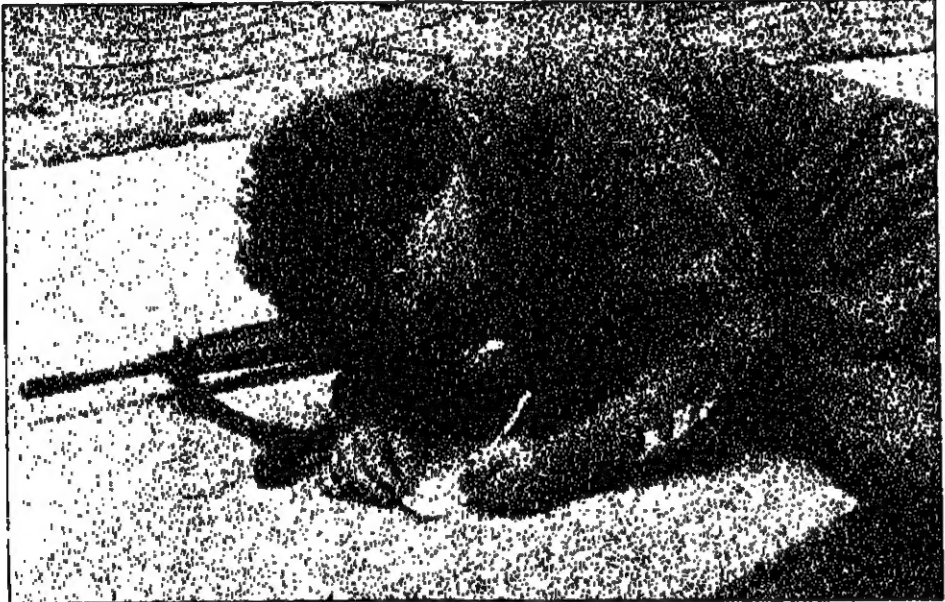
GLADE DRY (אירוסול) המסרה אויר

גליד יבש מנטרל ריחות לא נעימים ומשדרה ריחות חריפים או חריפים. מפיצה ממנו את הריחות חריפים ושואבת בקלות ובמהירות. שייק את האבק מעטק לשטיח ניחוח נעים לאורך זמן הפועל גם בכל חלל החדר ומשדרה בו רעננות.

יהונתן גפן

זמנים קשים לקמב"ץ (ד.צ. עם שיר)

כשהא מקבל ערימות של דואר בתגובה לבטיחות בעתה, אתה מצד אחד שמע שיערין לא ארישים אליך לגנר, אחרי כל השנים האלה, אבל מצד שני אתה יודע טוב מאוד לא תוכל לענות לכולם, לכן אתה צריך להחליט למי תענה ואיך, כבר שנים רבות, משתדל לענות ולטפל ממש יטלח בשני סוגי כותבים עיקריים: תלמידים וחילים. מה שמשתדל להלמידים ולחילים זה שיהיה להם מה לעשות, הבדלה החופשית שלהם שואפת לאפשר ולפעמים יש לי את ההרגשה הנאמקטית הזאת שאם אני לא אענה להם - אני אצא או לא יענה להם. בכל בוקר אני מתפלל את השאלה הוותיקה הקצרה הזו שהיברתי כמה רבות את השתתפותי.

טוב טוב, אף תג שאת לא תלמיד, תודה שאני לא חייל, נאמר אמן.

לכן, כשאני מקבל מכתבים מחילים, אני משתדל לא להשאיר אותם בלי תשובה, למרות שאני נהגתי בעולם שיש לו תשובות. הם כותבים את המכתבים שלהם על רשום תלשים ממחברות של תלמידים ששוארו להם מימי בית-הספר העליונים שלהם. לעיתים יש על המכתבים כתמים של שמן הבדל לעיתים רעה ורמעות.

לעני סמוע כתב אלי קצין מבצעים של גורד שרן הצעיר בפתח הגולן, מסוב ושירי הקצין מתלונן על התרופפות המשמעת בבאב, מאשים את החינוך והכל במסר המסיונרית של חייליו, אבל אינו כותב מה המסיונרית שלו. בר לי עליי מאד, משום שאני שוד לקר שאלי אין לו מה להגיד לחיילי, והמעט שאני יכול לעזור לו הוא לפרסם קטעים מהמכתב והתקיר שלו, אולי משהו יקרא את עקת הקמב"ץ, וידע להגיד לו איפה טענו, ובאותה הורגנות - עוד נהיה אנו מתכוננים לטעות.

אני נמצא בתוך הקלות הצבאית שלוש שנים והם חריפים, שבה וחצי כמעט. נפגשתי ביום של ישיבים מכל המגזרים את כלם מייצג רוב ארץ, וזמר מסיונרית וחומר איכפתיות שפשוט לא ניתנים להבנה. כאילו כל הצבא הזה לא שייך להם, כאילו לבצע משימה זו רובי נישעו, ולבצע משימה על הצד הנכון ביותר את משימה מבישה והתנגשה של המגזר - יג. ששם האנשים לא רוצים להיות טובים משהו כל מיאוס שרצה קצת יותר מהממוצע יכול להפליא כבאב, אבל האנשים המוכשרים עוזבים את הצבא.

גם העולם של צה"ל לא נובע מרמת מסקין אלא מאיר שרעיהם האלה באים מהבית, מהגורד שרן, בנחש, מהספר החיוור, ממערכת החינוך מהקשר המורכב של מהיגונו לתת לנערים מכלל עירי את-מוביל כל אלה גורמים לכלבול ולמחירה במחשבותיהם. מה שגורד לצבא זה לתקן ולשקן, אבל איך אפשר לזקק כי שנים את מה שצריך להקטין 10 שנה.

ומה כבר יכול לעשות מפקד שערשה רע לעומת

אמא מלטפת, שלוחצת ורוצה את בנה קרוב אליה, ליר הכיתו שרוצה שלא יתאמץ ושלא יתלכלך. עובדה מפורסמת הבעת רעתו של אבי השג, שאמר שהוא מעדיף בן בחיים על בן גיבור, אפילו שזה על חשבון תמישה מחברי שגפלו..."

אחרי רבדים המורים אלה עובר הקמב"ץ מפרוזה לשירים, ואומר את השירה הזאת:

"הם באים חמרי רצון במיכת אמן יהודיה ענקית שרוצה אותם חיים וקטנים, צמודים וחיוורים, הם באים מתקרת תסדוקות, חמרי מרדעות עצמית, מתוסבכים מדרות של רעות לא ברוחות של מנהיגים מעופשים. אז אל תצטק על לובשי המדים, כבדוק במה חטאו והרינו וישיבים והכלים, מורינו הפיטורים והאמללים, שרינו הבונים הגבובים, בראו נעמיק, ובה בשורשים הרקובים..."

שיר לא רע בשביל קמב"ץ, והולחא שריה לי מה לענות לו. כימים בהם המסיונריות מתעקשת, משיקלים משלה להתנחל דווקא בשמחותיהם החזקות של וורקי-אננים בני ארבע-עשרה, שאין להם רבר להפסיד מלבד מסיונריות.

מה אנדר לך, אחי, עוד זמן רע לקמב"צים. ואתה לא יכול להאשים את המורים ואת המתכבים, אלא לחשוב בעצמך: מה אתה יכול לומר לגער על התנע שאחרי רחוק אחרי געיה בקלקוליה בתוך שירות צבאי ומה אתה יכול לומר לגער על טנק, שכן גילו משיבת אור שמח לא חייב בניס בגלל שהוא נקוד לשון את הגמרא בער ארצנו כשאתה נשבעת למות בערין? ולא רק אתה, אחי, כותב שירים "קבלתי" שיר נוסף, מחיל שהשתדלר לא מכבר אחרי שירות

בשטחים, ושמו נועם, לא פחות ולא יותר. נהה לך, קמב"ץ יקר, בית אחי משרי אתר, מקצה אתר של העולם, אבל אולי זה החיל שלך, חסר המסיונריות שלא איכפת לו כלום, ולכן הוא שר:

"אכן מתשפפת בעקבות בקבוק ביער, הצבא בשטח ברוק וחוקר, סבא, אבא, אני והשכן, ואסור לשכוח את הבן, עזרנו, שופטים ונגיש, רק אתמול צעקנו "מרינה", חום אנתו עם חרש, כבר לא ילדים, ועדיין מלחמה, כבר לא מצילים, ועדיין בשם האומה, וכן קרב לפיזור הפגנה, איפה נשאר לנו זמן לאהוב את המדינה? עד שנבין שגם הם בני אדם, נקלם הרבוב, נשלם בדם."

שני שירים של שני חיילים ממדינה אתה המשתרעת על שני ארצות, ושום קמב"ץ שבעולם לא יוכל לסמן על השקף שלו, בלורד ארזם, היכן לעזאזל הגבול ואין לי תשובות, קמב"ץ יקר, רק שאלות.

בתוך המבצעים שלך יש משה עם חיצים לכל הארצות שמסביב, ובתוך המבצעים שלי יש רק עיגול ארזם סביב הארץ שלנו. אפילו את המצב כבר אי אפשר להאשים. אנתו המצב.

ואולי זה לא הזמן של התשובות, אחי, אולי זה הזמן של השאלות. ואולי זה לא הזמן של מסיונריות, אולי זה הזמן של הגורויות, הזמן בו כל החלומות הכבדים שלנו נופלים לארמה.

ואולי זה הזמן לבכות, אחי. אולי זה לא הזמן להיות קמב"ץ. אולי זה הזמן לטעם שירים.

סלולר

הנסיכה דייין רצה לפיצה

(המשך מעמוד הקודם)
רוצה לזכר עם ערפאת, אבל הוא חושב כמו ער. מבחינה פוליטית צריך אולי להשתמש בתיארוך של אס' ערפאת יכיר בנו הוא לא היה אותו ערפאת ויהיה בדישין, אבל עוד חסך את כל האס' וממנו גם אני. מוכן שלא אירב עם ערפאת כל עוד ידענו בהשגרת ישראל, אבל אס' אינו מה שהיה פעם. הצרה היא שהאמוציות משכשות מה את העניינים ונקלענו למלכודת ממים. אני דווקא בעד שאס' יקים ממשלה גדולה. זה יחייב אותם לקבל את מוסכמות ממשלת העמים וקל עלי ועל שנמתי לעבור את המחסום הייגסי של לא ערפאת".

המנכ"ח בשטחים: שיטת ריון, מידת התערבות שלנו בחיים שלהם היא גירוי לכלתי נטל. אורנים שצריך יד חזקה. כלפי מי? השכאנו בעלי החנויות המנהיגים המסתחים העיתונות אין מנוס מהנידושים, אבל אולי צריך לבדוק אם אפשר להציע בחירה גירוי או ישיבה בכלא. הריינים בנושא זה פירושו לצאת מהערים ומסמנת הפליטים. זה חוור בעיני האוטונומיה הדרגדית. אבא אמר לשבת על גב החר ולא להפריע להם. ריצו - יסגרו חנויות ובחריסם. זה ויק רק להם. אני לא צריכים להתערב במה שאינו פוגע בנו ישירות".

הפענוח הגדולה היחה שיוחק הרחיים. שני הגושים הגדולים נעשו בכך חוטרים לסחישו. היה נחנח הסכם בלי הרחיים.

עוד תחילה: "אייאשור להתחיל מהרברים הקטנים בחקיה שזה תגלגל איכשהו למדינות כלכלת. צריך להציב יעד. אם ברור לנו שעה לא תהיה חלק ממדינת ישראל, צריך לקבוע את המדיניות בתואם לכך. יש פה בעיה בין רבין לפתח. היום זהו מדיניות של כיבוש שישית. העיקר שעה תהיה שקטה. אם הם רוצים לעבור אצלנו זהו אינטרס שלהם. לא רוצים - שיכערו סייארים. השאלה היא אם אני צריכים לנסוע שם. אני איני נרועת מכביש עוקף. היסורים בדיועה עד הסכם אין סיכוי. אני לא הייתי מרתק ישוב. אבל זו הצרה והמקור מערכת ישובים בלי לקחת בחשבון את העתיר. משלמים עכשיו על חסר מדיניות".

ממשלת אחרות לאומית: "זו לא היתה שגיאה להקים אותה. בכלכלה היתה שריפה אמיתית וחדר היחידה לכמה אותה היתה האחרות. אבל מי שחשב שהיא תפתור גם בעיות אחרות הוא נאיווי. הטעות הגדולה היחה שיתוף הרחיים. שני הגושים הגדולים נעשו בכך מועדים לסחישו. הם היו צריכים להגיע

בגלל בורג קטן

(המשך מעמוד 8)
יוסר באולמות העבודה שבאותו מפעל כיצד אסף את השבבים. מבלי שאיש יבחין במעשיו - נעליו המיוחדות היו בעלות טוליות ממוטות. שבבי המכונה שרדקו בעולו ושלחו באריות מיוחדות למוטקות, ועבור שם בדיוקו מעבדה מוקדקות שילו לטובייקים באילו סוגי מתכת דושה משתמש המפעל והאמריקני, שכמה ממורציו נמאיים בשמש חילות האוויר והצי האמריקני. מפעל זה היה וזו רב על תבונת של סובי וקטג. - ובעיות העוליות הממוגגות וישם להם עוד הישג מזהיר במבצע הידועל התעשייתי.

מומחים אמריקניים גילו כמה פעמים שמוצרים מתחבטים שיוצרו במטרה, הניעו בדרכים מורות לבדיקתם. וזו אשור תעתיקה אותם בשלמותם ואחריו. הציגה אותם, או מכרה אותם ללקוחותיה. באילו מדובר במוצרים סובייטיים. כך למשל גולה מעצב מערכות מחשבים נשם פוטר שטול. נצח שעיון במזון סובייטי, שפערכת מיקרומוסטר, שבנה הוא עצמו בעבור חברת

מיכאל שלה

(המשך מעמוד 11)
להסכם ביניהם בלי הרחיים. אחרי הבחירות צריך לתת עדיפות לקידום תהליך השלום. אם התוצאות יביאו למצב של א ממשלת אחרות או בחירות חוזרות מיד - עדיף בחירות חוזרות".

דן ומיינזה: "אם תיווצר אחרי הבחירות סיוסאציה של א ממשלה צרה עם הרחיים, תוך כניעה וויתורים לרשימותיהם אבל עם סיכוי טוב לקידום תהליך השלום, או ממשלת אחרות שמבטיחה המשך הקפאן, או בחירות חוזרות - אני למרות הכל במעט נוטה לטות השותפות עם הרחיים. אבל תלוי מה תהיה ממשלה. מהו יחדי, למשל - זה לא. זו תהיה הולכשות עצומה. תהליך השלום כל כך גורלי, שאם יהיה לו סיכוי זה ישפיע לרעות שלום מירושל מלחמה. אני מנחה שיהיה במטרה כזה סדר עדיפות - שלום עכשיו וכל העניינים המנימים אחר כך. נשלם בחי שעה - והויתורים הרחיים, תמורת חיי נצח - השלום. "זה בוודאי יהיה חלוי גם במידת ההפיכות האפשרית של הויתורים לרחיים. הייתי אולי מוכנה להיות ניכנית ולעשות להם ויתורים מתוך כוונה ברורה לשנות את זה. אתריכך ולהחזיר את הגלגל אחורה. או שיתברר שאפשר להיות עם זה בשטח. אם נשיב שלום והוא יעבור בשטח, או המיכאל הבא של הבחירות כבר יעבור לטובתנו. הליכוד ייחלש, משום שאין לו נושא אחר, ואז נבנה כוח שייצא מהמחיצה הדתית".

או זה. היא אודות את מכונית התיבה, נועלת את חדר העבודה, לוקחת אוויר ויוצאת לדרך והסורים. אולי תגיע בשלום, אולי תשבור את העצמות. היא עצמה אינה בטוחה אחרי הריצות והבטחת בריה המרווחת, המלאה "אנשים" בקומה 12 של בית בשכונת לרבי ופרס ברטת אביב, היא שואלת אותו במעלית: "זוגי, זו לא אוטוסטרדה? בלילה רב יצאנו, מתיך ושוק".

אחרי אס' אמר פעם שאינה עומט עמו. אבל היא כתבה, באנגלית, שמונה ספרים ואילמלא הכניסה למידון ויתה כתובת עכשיו את הושיע. את מיכאל - תחורר אלי. ממה עם ישראל ידיוח יתורר "נראה אחר כך".

אם תיכרר לבנסת, היא מבטיחה, זה יהיה ענין לשתי קארגניות בלבד. טוב, יש תיקון קטן. חבר ממשלה אינו חייב להיות גם חבר כנסת. "את ספר חיי אוכל לכתוב גם בעוד עשר שנים", היא אומרת. בינתיים יש לה עוד זמן גם לטילי שבכ השבת חסע לשמורת מעגרימיכאל. "כמעט כל שבת אני שם. אני מתה על ציורים", היא אומרת לתורה המארגנת את הטיול.

אלי מפני שהציפורים מגיעות גבות מאר.

אברהם תירוש

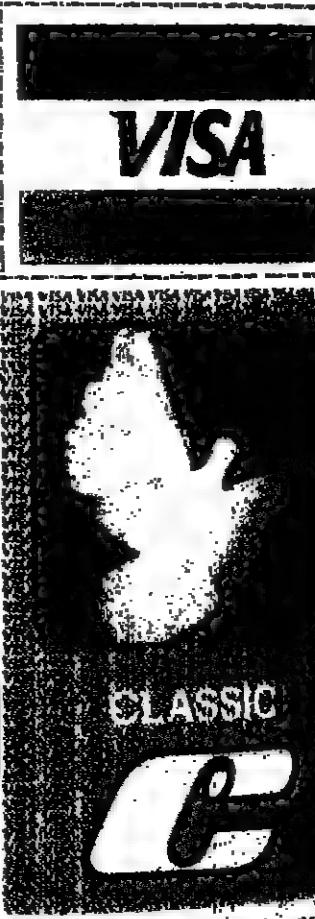
אבל כידידה מרפת תגולן, כשהוא מצביע על המקומות שלהם בהם במלחמת יום הכיפורים, אדם גברוש שהוא מרגיש מאד לא נוח. כל הישגה וזהו ההנהגה הו למדינה, לעריבים, לכאורה. והנהגה זאת, כשביל מיכאל הוא אלהים, כשבילי הוא אדם אפסית. בן. רמאות את גדולה.

אראלה אמרה לו פעם שה יעבר לו למיכל. שוו תקופה. שיש לו פנים של חושבן, לתת שלו שמשיין למחשבת אפיק. שוו רכ שאלה של זמן. אבל באיש חושב שתתנו הוא איש רכ ומזון. איש אלים. איש ללא פשרות.

כן, כעת שהה לו יתר נוח אילו אראלה היתה מתחבנת עם "אחר משלנו", כלומר, מישהו מביתאאל. אבל תלויים שלו ערשים מה שום דבר. תמיד עשו. הוא אי פעם לא תחשב. כמו שחודר לא תתקרב כמה שהוא עשה. והיא, כעצם, נשארה בהתיישבות. היא קשרה לארמה תכליל, תי מצטט מאשה שחלף אתי בעלה. ולאחר רשות ארמכת מדר הוא אומר: "כשהייתי עם בשבת לחשה לי. ונכחה תכלולה (11) טוב, אבל יודע, אני בעצם לא בליי חושבת כמו שאבא חשב", ובגוף מתיך כמי שפיה כביר נרד.

סימה קדמון

אתה מחזיק בשיא האפשרויות

התצלום של רות נעליס מציג את התוצר קלאסי, קודם 1988.

"ויזה" - כרטיס האשראי הרשמי של המשחקים האולימפיים מעניק לך את שיא האפשרויות:

- שיא ישראלי - כרטיס האשראי "ויזה" - המוצר הנבחר לשנת 1988 והמכובד ב-23,000 בחי עסק ברחבי הארץ.
- שיא עולמי - הכרטיס המכובד בכ-6 מיליון בחי עסק בעולם והיחיד המאפשר משיבת מזומנים ב"כספומטים" בחו"ל.
- שיא הגמישות - "ויזה עדיף" התכנית היחידה המאפשרת מסלול תשלומים גמיש בכל קניה גם בארץ וגם בחו"ל.
- שיא האשראי - הכרטיס היחיד המעניק אשראי חתום עד חודש ימים ב-200 תחנות דלק ברחבי הארץ.

חסות עולמית למשחקים האולימפיים 1988

ויזה יותר טוב מנכס

ויזה-כרטיס האשראי של קבוצות בכג לאומי. בנק דיסקונט

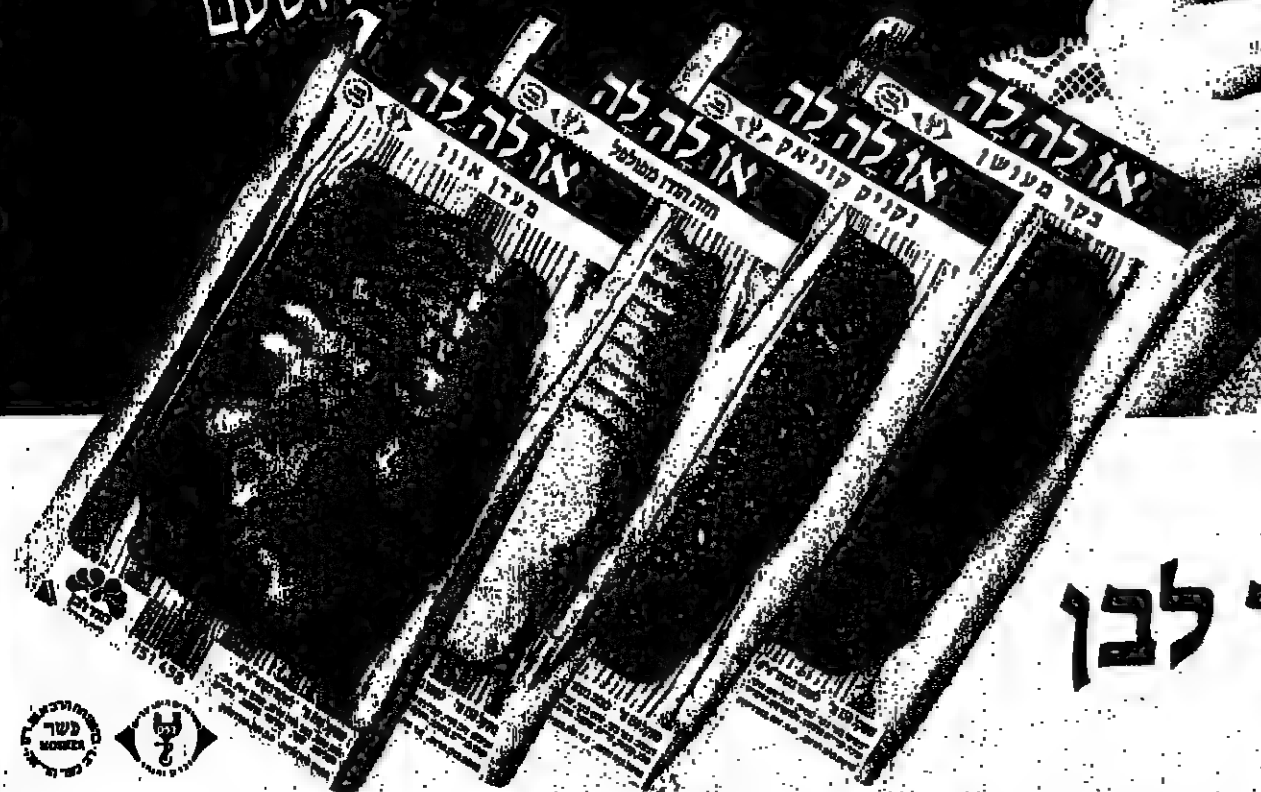
هَذَا مِنْ الْمَدِينَةِ

או לה לה!

מעדני בשר נוסח צרפת

חדש

ארוזה מהפכנית
לשמירת כריזת
אדומה וטעם

או לה לה!
כמו זה הוד לבן

ממעדני טרי וטעים שבאילו נפרס
עבורכם בזה הרגע.
מחיים, גם מי שאינו צרפתי ואמר
"או לה לה", בכל פעם שיטעם
מהמעדנים החדשים של הוד לבן.
להשיג עכשיו בישנות השוק,
ברשת מגדנות ובמעדניות
המובחרות.

מומחים, בדעו בלעדי להחליט.
וגם האריות מהפכניתו מעדני
הבשר "או לה לה" - ארוגים
באריות מגש מיוחדות, היתירה
באריות, השומרת על האדומה
וטריה ובשר. הפרוסות נפרדות
בקלות ויופיה של האריות מפתה
להגיש אותה ישר לשולחן.
את מעדני "או לה לה" ניתן
לשמור במקרר, לאורך זמן. בכל
פעם שרוצים אפשר ליהנות

סמך בתי (תעודות)

הוד לבן

חמש דקות משוק

הלילי ואל

ניצנה. 66 ק"מ דרומית לבאר שבע, חור בקצה העולם. לא ישוב, מרכז חינוכי לחלאידי חיכוך. פה מגלים את הנגב. כמה מבנים, כמה מדריכים, הדבה מדבר ובעלי חיים. ולובה אליאב. הפוליטיקאי מחל אביב הוא הגורל של ניצנה. ילדים נזכרים בחל, אליאב מנד בהיסטוריה. מוויאן, מרכז ארכיאולוגי, חוה חקלאית והרבה חזון. חניית ביניים בנגב בדדד חזרה לכנסת? אולי, הוא אומר. אולי.

מאת יאיר לפיד צילם: בני גלזר

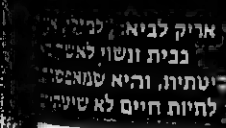
לובה אליאב מגיע מהחור השני, תופס כמא פלסטיק כחוס ונותן לה לארגן את ההתנהגות שלה לשרות מסודרות. הקל של, כמו אצל רוב השורים הוותיקים, קצת רחם מדי, המלים מופרזות וז מה. בניגוד לרבים, אליאב נראה בריק כמו התמנות שלו. לא גדול יותר, לא קטן, השיעור משוך אחורה בכות, העיניים מצופצמות, קצת כמו משהו שעומד כל הזמן מול זרוע. טניה, האשה שאיתו, ארדזה בסודר וזה עבה, רחב, חנה סביבו באינסטיביות פטפטנית, לא מעיקה מזהותה על השולחן קפה, חת, עוגיות, שוקלר, מכיית, ביסקוויטים.

מתוך לקיבוייה הסרמית שלהם, מנגנת הרוח את האריגיו לחול ולאבק. לובה, לוחכ לחיכה שהוא אינו המסווגיונר שחושבים שהוא ברחוב הירוק 110, מרכז על (ומשך בעמוד 32)

ל טח שטעיתי בדרך, איך אפשר שלא בשלמון, לר בה אליאב אחר שזה פשוט מאור. צריך להמשיך רדמה מבאר שבע, לכונן קרש ברנע, וניצנה פשוט תופיע, מצד ימין של הכביש, פעלתי לפי הדיווח, טוחס את הפיאט השכורה עד חב דלק במשור של דבר רק שני מילואימניקים עייפים עמדו ביני לבין ראיון בלעדי עם תסני מוכתר. אינפורמציה מס' 1: ניצנה, מיקום גיאוגרפי - חור בקצה העולם.

בתשע וחצי בערב טניה מותחת את הדלת הירוקה ומכניסה פנימה את נציגי העתונות והטעשית. אנחנו שלושה. עין מגליצה, אני, ושרית, שהיא בת 15 ומייצגת את עלון הילדים של ניצנה. סדר הראיונות נקבע עוד בבוקר: 'מעיני' וגל' צ' יחבו, שרית ראשונה. הוא פשוט קבע עם שרית קודם.

هذه في الله

27/1/21

אני מעדיף לראות קונצרט בירא
מאשר לשבת באולם המשתפל,
בשרה 24, עם ויברציית של
כתפנים ורות ואלמי
ראשים המסתירים לך"

अनुच्छेद 28

בתיאורו ממוסד, חייב להיות עצמאי בתחלשות, לקחת על עצמי את האחריות גם על הטעויות, לחשוב

לחיות בלחץ, לחיות בצמאי, קשה לי להסתגל לחיות בלחץ, לא מסוגל לתקוע משבצת מידיונות

דאיינות: גורית ברצקי
צילום: שמואל רחמני

שיפורים

משפחה:

הסכם שלום הוא אחת הדרכים היעילות ביותר לחסל איוויב

סיפור של אבא

על שפת הים, ועכשיו אקבל אותו חזרה. שיגעון של מקום לנופש בקיץ. שמיר צוחק, ומבטיח להשמיד את לוב כמטרה לאומית.

את הבחורים שלך אתה יכול לשקר, הם אוהבים את זה וזקוקים לזה כדי לשכוח את הילד בן השמונה שגרצח כמכות אבן בראשו, ושאין להזכיר אותו בחברה טובה. נחיי, חגרה טובה, כבר שכחתם על מי בריק אני מדבר, נכון? בחברה טובה מדברים על השינויים באשף, ואם אין, אז מה, ממציאים.

בהמשך הראיון זה מה שאבא אכן עושה. הוא מסביר למראיון האיטלקי שאשף זמן את האמנה הפלשתינית. מאיפה אתה יודע, אבא אבן אתה לא יודע, וגם יושפט הישן לא יודע. כי אין רבי כזה, ואין שום הוכחה לכך, רק להיסק. אתה ממציא לעצמך המצאות. זה אולי מקל על הדין שלך בישראל. המציאות הדרושה תשובות מסובכות מדי. בסדר, תקל לעצמך את הדין, למח לא הסתגר בחמונה היפה. לפעמים אני רוצה להיות כמוך. שקר לעצמך, זה פסגה יודי ישן, אבל בשביל מה לשקר גם לעולם?

ועוד רב, בראיון הזה אבא אבן גם מספר למראיון הור מה שקרה בוועידת חוף ובסחון. אני יודע שאין לישראל כבר ועידת חוף ובסחון. בגלל ההדלפות ממנה. אבל רומה לי שיעריין אסור על פי החוק לספר מה קורה שם. נא לברוק. "איל מסאג'ור" מיום 6.1.88. ואם צריך לעשות משהו נגד אבן, נא ביצוע.

בנוכח האנטי-ישראליות המדושת והמפחידה של עיתונות איטליה, שמקרה כמעט לרדת עיתונות ישראל, חל לאחרונה מעצור. פתאום הם מפרסמים מאמרים של ביקורת כלפי עצמם על היחס שלהם לישראל ושאליהם את עצמם אם אין כאן אנטישמיות פשוטה.

זהו אני מתח את "איל מסאג'ור", ורואה בעמוד הראשי שיש ראיון עם אבא אבן. נעשה לי רע. אבל עוד לא ירעתי כמה בפנים, הכתרת של ראיון, עניית ציטוט מאבא "שמיר הוא המונע את השלום". לא הראתי את העיתון לחתי, כי לא רצתי לראות הבעת כאב כעניינים היפות ביותר בשלום.

אבא אבן, למה אתה משקר ליטלקים? לא מדובר כאן בדמאגוגיה למדען, והצביעים מתוך שינאה לליכוד ואהבה לאשליות. אתה מדבר על העולם.

עכשיו העולם יודע למה אין שלום. אסאד מושיט לנו הסכם שלום חזק, אבא אבן לא תתמסר. חסיין הכריז שהוא עושה שלום עם ישראל וזהו שלום שגור לתל-אביב, ותל-אביב לא מקבלת. הם לא רוצים כלום, רק שלום. הם מוכנים לשלם לנו פיצויים על ארבעים שנות רדיפה ודיכוי, ואנחנו מסרבים. הכל שמיר אשם. קדאפי מתחנן לשלום, אני כבר שנה לשלום, כי לאמא שלי יש שם בית, בסריפולי, ברחוב איסחקלל.

טכניולוגיה וגם אנחנו

הנה אבא, אמר לי בני בכור מחמל נפשי, והביא לי את ספר לימוד טכניולוגיה שלו. זה ספר שלפני לומדים בבתי-ספר תיכוניים ברייט, וזה גם ספר שיש לכל הלומדים טכניולוגיה בבית-הספר הבינלאומי טומס.

זהו נא באיזה חידות אפשר לעשות ספר על מדע מעורפל כמו טכניולוגיה. הספר מסביר מונחים, לפי הא"ב, ובכל את, מתואר לאמרה.

C FOR CAPITALISM

מקום לביא

את אדם חושבים שמה שכתוב על העללים שלהם זה רבר החשוב בעולם. אין אדם יודעים כמה חשוב מה שכתוב על מעיל הסקי שלהם.

כדי שיהיה אצל נמצא עשוקי העללים הנאשים במעילי רוח מרוסרים. תלום שמת מפורסמים ונחללים לגביהם, אלא שאני לא מבין בזה כלום. תלום שמת לי, כי אני תלך עם רובן.

ואני מושיק ומושיק מאד, אבל בכל זאת שמתי לראות שנקיב מה על אותה תודי באידימה. בעונה הבאה יחזו עוד עשרות אלפים וקניי לאתרי הסקי. ראו אינו מדעה מצאתי בעיתון שלנו. ואני מביא

רוצה שילדיך יהיו בעניינים?

חתום למענם היום על

השופיען לשיפורים

מעריב

עתון הנוער הגדול, המרתק והנפוץ ביותר בישראל!

את מבצע המנויים הזה לא כראי להחמיק!

חשוב על חיתונות:

- * אתה נהנה מחנחה משמעותית במחיר העתון.
- * המשפחה כולה תהנה מהירחון "פופ 88", שישלח אליכם חניס שנה שלמה.
- * ילדך יקבל שי חניס - שעות יד מחבבה, מקורי וייחודי.

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי שבוע:

עתון גדול, יפה, חינוכי ומומלץ, הכולל חומר עזר ללימודים.

אבל זה לא הכל:

- * אתה נותן לילדך עתון חינוכי, מרתק ומומלץ.
- * אתה מקבל את השבועון לביתך בדואר מדי שבוע ללא תשלום נוסף.
- * אתה משתתף בחגולת פרסים יקרי ערך.

מתנה מיידית לכל מנוי:

שעון יד מחבבה, בלעדי למנויי "מעריב לנוער".

הגרלת פרסים ענקית!!!

- בין המנויים שיתחמו במבצע זה יוגרלו פרסים טלוויזיה צבעונית
- * 5 מבשרי רדיו טייפ
- * 20 זוגות אופניים

"מעריב לנוער" - עתון הנוער של המדינה!

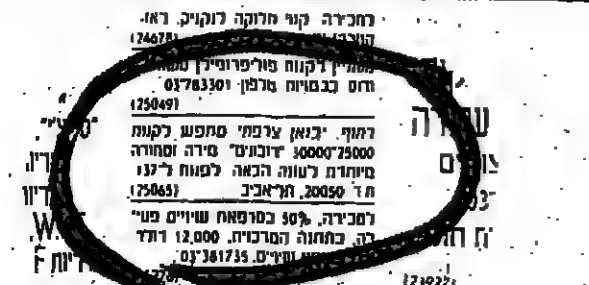
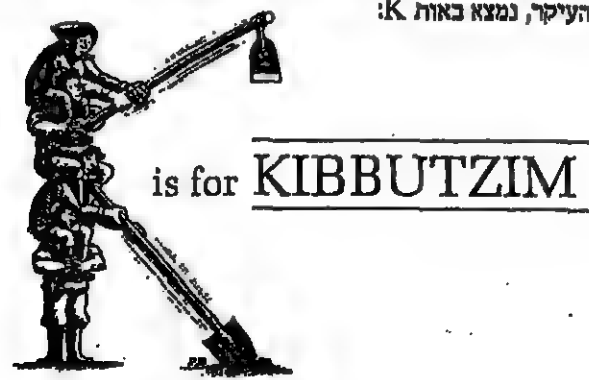
נזור, מלא ושלח עוד חיים

חלוש חתימה

מספר המנוי במקרה של מנוי קיים.
סמני חדש חידוש מנוי קיים
לכ' מחלקת המנויים, "מעריב לנוער", ת.ד. 20020, מיקוד 61200, ת"א
הרינו מבשרי לכם ציף/מחמאות וזאת על כך שית כדמי מנוי לשנה אחת על "מעריב לנוער" כולל איראז ודמי משלוח הפרס לבית.
(המחיר כולל מערס)
שם המשפחה: שם פרטי:
כתובת:

וכן הלאה, רבדים יפים מאוד באמת. בכל אתר יש כמה וכמה מהם, ולאחר כל כותרת כזו יש מאמר מקיף ולא ארוך, אבל העיקר, אחי, העיקר, נמצא באות K:

אתה כאן בהבלטה למקרה הנורא שהמדינה והקטנה הזו, במידה עסקים, לא תגיע אל-תודעת כל מי שהיא צריכה להגיע.
מאיר פריס

John C. De

רבי יעקב אבינו. אמן

ניסים הרבה עשה רבי יעקב אבינו צדיק בחייו
וניסים הרבה הוא ממשיך לעשות גם היום.
חסידיו מספרים שביום הלוחית ניסו חלמדי
להטביע את גופתו מדמנהו לאלכסנדריה,
אבל הגופה הסכימה לזוז דק לדמנהו.
וכשגבלו אחה במקוה נער הצדיק המה את
עצמו מהמים וכנס לארון לבד. הם, החסידים,
עולים לקברו שבמצרים עם ערק וקילי
וכיסמוקים ונקניקיות וכבי והחרגשות וצביחות
והרבה קדושה שגם לוקחים ממנה קצת
הבימה, לאלה שלא זכו לדאת את הקולות.

מאת מיכל קברא
צילומים: ראובן קסמרו

בעשרה בינאר, מוצאי שבת, בשעה שתיים וארבעים לפי
נתינת המריא לשמים - כליווי נקישות הלשון הממדי
חיות לרלז-לרלו - מטוס "אליעל" חבור, עמוס במאה
ועשרים קולי רגל. בקרמית המוטוס ישב ברוך אברחמיצור
המכונה הכבאביר, המכונה הרב, המכונה הארמון" הקדוש
שלישי. והיילות צעק "לשבת, לשבת" וחילק ארוחת בוקר קלה.
לד המוטוסים ניצבו סקיות הדיוטיפרי שהכילו בעיקר
בקבוקי וויסקי, שניקטו בהתערבות של הקדוש. כדמיגל העדורה
בעיות המוכר טיב למכור יותר מבקטק אלמחל לארם. מיד קרא
לכבאביר. הוא נישש ושאל "למה אסור?" הוציא המוכר טופס
ושאל: "אתה קרא אנגליה?". הכבאביר רכן מעל הנייר, והוסיף.
"טוב, כמה אטונה", שאל והכית במלחיתו הקבועה. יש חמישה
"איה וויסקי אתה רוצה" - שאלו בהערצת את הרב. "ג'י.בי.",
הוריע. נפתח הבעית. לכבא ברוך היתה עוד שאלה: "יש סיגיות
קפרי" לא אין.

שעה טיבה לקודר. נחתה כשלוש וארבעים. רק כשש בבוקר
יוצאים הרכב הפרטי שהושכר לרב ושלוש האוטובוסים לכיוון
(המשך בעמוד הבא)

פליטת אש

הפסוקים
הנ"ל הם
הנ"ל הם
הנ"ל הם
הנ"ל הם

הנהלת מועדון

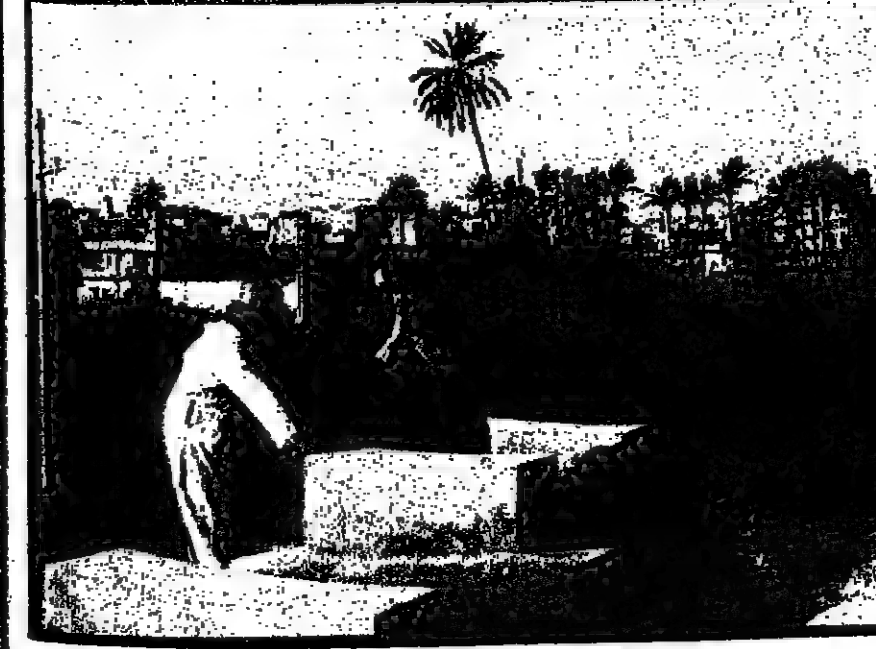
בכש שחזר וזם על הקרקע
בבית הקברות של יחזר וזם
(שמואל) למטה, בצילום העליון: שחי
עולות לרגל ליד סכנת השטח
בצילום התחתון: שוטר מצרי וחסיד
ליד האוטובוס; למטה משמאל
מתפללים ליד אחד הקברים.

(המשך מהעמוד הקודם)
העיר רמנהור שליר אלכסנדריה, שם קבור הצריק רבי
יעקב אברהם צירא. בדרך, מכר לשמשה נחן לראות
את הנילוס - "זה לא הנילוס, זה הנילוס" אמרים
באטובוס - את העני המשווק, הדלת והליכוד.
בכש כבוקר, לאחר לילה ללא שינה ושלוש
שעות נסיעה מתישות, מגיעים עולי הרגל לעיר
רמנהור. "הכי ותר"א איר העיפית שלהם בודדת ליד
הקבר", מריעים לי המארגנים. אפסנו משרה מצרי
מחכה כצומת ומלוות את הרכבים לקבר הצריק.
רגע, יש כריק בסמוך. דרכה חילום מצריים.
נשים שוטפות כלים במים המוחמים של העמלה. יש
גם ברויים ילדים כבגדים קדושים שועים שלום.
כח, אשה, חבורים, כיכרות גוסס נהיה. כמה
מנוסעים מניחים תפילין. אות אברהם צירא, כח של
הרב, מתקנת את האפס. שיהיה יותר רח"ו. מאה
ושלושים עולי הרגל שהגיעו בטיסה ושילמו כל אחד
310 דולר - מחקים. יש ודא"ה שואלים השוטרים
כל הזמן.

מעון מורייסו מקריה מלאכי, בעל חנות
מכולה, מתרגש. "דבר ראשון, הוא אומר,
זו טיפה ראשונה שלי, חזר מה אני מאמין
ברבים כאלה, כהילות וצריקים. בארץ
הייתי בכל הקברים של הצריקים. על רבי יעקב
אברהם צירא שמתי הרבה. כיף ההלוות של, למשל,
ניט להעביר את הגופה שלו מרמנהור אלכסנדריה.
אבל הגופה לא וזה שני התלמידים שלו ניט להעביר
אותה בכוח, אבל הגופה וזה רק בכיוון רמנהור. וזה
האמת, האמת, הישר, שרבי יעקב בא בחלום למישהו
ואמר לו שהוא רוצה להיקבר ברמנהור זה שר. כלל
לא נכון, האמת - הגופה לא רצתה ללון.
גירסה שניה מפי משה בן ישיב"ר: רבי יעקב
עבר מצרי לעיר כדי להמין את תורתו. ברמנהור,
בשנת 1878, תש אחר המוות. היתה מחלוקת בין
קהלת יחזר אלכסנדריה וקהלת רמנהור הכן יקבר.
באותו יום התקדו השניים בענינים עבים והגשמים
לא איפשרו להעביר את הארון לאלכסנדריה.
בהחלטות ועם הוועדה הבינו שרצונו של הקדוש
להיקבר ברמנהור."

שמואל מורייסו,
קריה מלאכי, אר
חאגין בדברים
כאלה, כהילות
וצריקים. בארץ
הייתי בכל הקברים
של הצריקים. על
רבי יעקב
אברהם צירא.
שמואל מורייסו.

עוד גם "כיום שסבלו את גופת רבי יעקב במקומו
הוא ניצח את עצמו מהמים ונכנס לארון לבר".
אחת מאמין בזה
"כמה אחת לא הייתי כא לכאן."
בשעה טובה מגיעים לאתר הקדוש. דרך לא גורל
במרכז קבר בטון של הצריק הראשונים שמשמחם
עליו הם קבוצת מאמינים משוכנעת מאה שנים
כירושלים. "זו קצת", מתעבבים עולי רגל אחרים,
חטרי מבלות "חבר" חברה, להורד. אנשי מאה
שנים לא מותרים לשלוח מקום. רק בניסוח של הבג
ברוך מנתקת אותם. שוב נשמעים צלילי הולדת-לילה.
מישהי שולפת תוף מרים. גשמים שרות. כבא-ברוך
מורע בך ושתחיל להחפול. כולם שולפים מצלמות
ומנצחים את הרגע. כבא-ברוך משהיה קצת
קלש-קלש-קלש, קו וצא.
זה מתחילה הנחירה מאה ושלושים איש רוצים
להיכנס מיד האמונה בגודלת הצריק נצחית ניסוסים
וחליבות. דוחפים, לחוצים, מוחצים. אנשים משתמחים
על הקבר. מחכים, מניקים, מתחככים. עם הצפיפות
מגיע הבכי. איזה בכי. ועם הבכי מגיעים העיניים.
המוחדות והצירניות. כשלב ראשון מניחים את התופים
על הקבר. תופים יש בעיקר בקבוקי ערק בקבוקי מים
(המשך בעמוד 37)

לאכול בחוץ

רגים ביפו, עם משגיח, בלי חשש שביעית

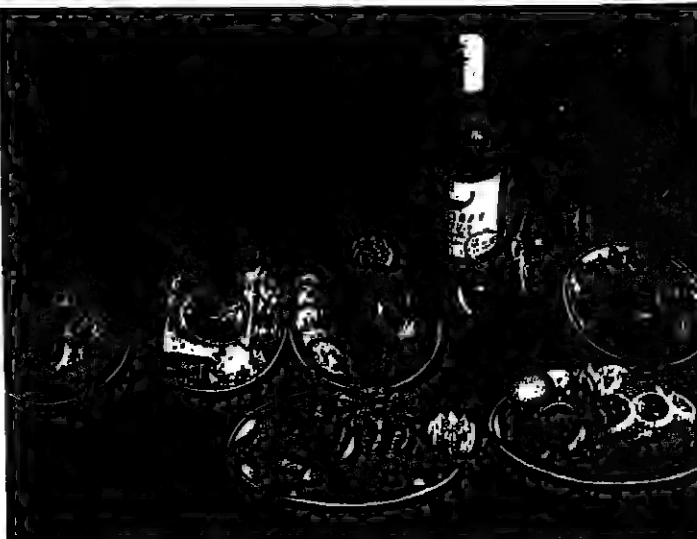
דואר

"היפופוטם" קרה משהו

חסיד המסעדה "היפופוטם"
שברחוב ירמיהו בתל-אביב,
שמחזק לקרוא למי חודשים אחדים
במדור זה - שאנו מרבים ללכת
בעסקות המלצותיו - דברי שבה
עליה. "היפופוטם" חיתה ואיזה
לכן.
אלא שמהו קרה שם משהו.
בביקורנו האחרון ב"היפופוטם"
זכונה לנו אכזבה גדולה. מלצרים
חמוצת-מים וחבילה אותנו לשולחן
מלוכלך שלא טרחה לנקותו.
בכוסות חיון שט לו חרק. הלחם
והחמאה, אותם חזמנו, נשמחו ולא
החשוב. החשוב לעומת זאת
ולמרות חלוקייהם - חוגש
בשלמון. כשהסנינו את תשומת
לבו של בעל המסעדה לכן, לא
חשפנו תגובתו בכך למקום.
שרה דוד, תל-אביב

לנו כי ראשית - כדי למנוע ממך את
ריח הרגים האופייני - הם משתמשים
אך רק בדגים "לכנים", ללא עצמות,
מסיסים מינון רב של ירקות וכן שום
וחבלינים יבשים ושמים על האש למשך
שעתיים. אחריכן מרסקים את תוכן
המרק ומסיסים אותו אל האש, הפעם
אש קטנה, וממשיכים לבשל שחי יאמות.
לפני ההגשה יוצקים פנימה מעט מסיסים
(משקה ממשפת האניס). מה שיצא מכל
אלה הניע לשולחנו וגרם להינהן של
השרה הנאה.

מחירים לרוגמה מרק רגים - 6
שקלים. איקרה - 4 שקלים. פטה סלמון
12 - 20 שקלים. דג בין 20 ל-28 שקלים.
פתוח צוריים וערב (לחצי), כשכן, ליל
שבת ושבת בצחריים. היות שגבעתה
של יפו העתיקה הפכה משעה מסוימת
לחניון בתשלום, מחירים לך במסעדה
את דמי הנתייה.

מ.א.א.

ישראל דניאל (למעלה), משגיח הכשרות של "שירת חים" ביפו ושולחן ערוך
במסעדה שבה אמיל לירוקה יש פיקוח הדריץ (צילום: שמואל רחמי).

לילה בכרך

בחצות, כשאנשים עוזבים
הולכים לישון, מתחיל האקסן,
במקומות הבילוי של תל-אביב.
ל"מסע" שמול קלנוען "סיוון",
ה"בית הלבן" ל"טרמינל" בחוף הירקון,
ש"בגדור", "סינמה", "שירוק" רסטורן,
שביפו, מניעים כל האנשים שאוהבים
לבלות. הלילה הכי עמוס הוא יום חמישי
בלילה, אבל לא רק. לכל מקום יש גם
את הלילה שלו, ו"גרופים" שאוהבים
לשחות או לרקוד סם.

הקבוצים אמרים, שהרעיון הקשה
של הצעירים שמאכלסים את כל
המקומות האלה זו קבוצה קבועה של
כמה מאות צעירים, בני ששעשרה עד
עשרים וחמש. בלילות שבת, מצטרף
אליהם הנוער שבא מערי השדה.
הקבוצים, מכירים אחד את השני,
אמרים "היי" רמה נשמע, גם אם לא
יודעים בדיוק מי הוא מי. עוזרים במקום
למקום כשמתחיל להיות משעמם, גם
כסיוע שבים שני הולכים למקום
החדש ברחוב שינקין וביום רביעי יש
פעילות ביטו.

לחופשה במקומות האלה יש חוקים
לא כתובים. לובשים בגדים מאור
מסיימים, לא צריך לראות שמישהו
התאמץ להרכיב פה כניסה, גם לא
לנלוס יותר מדי כניסה.

הבגדים שלהם רומים מאוד למה
שלושים צעירים במקומות בילוי רומים
בפאריס ובניו-יורק. שחור, הרבה שחור.
באופנה המוסרית הכנרים בשחור-אפור,
שהתחילו היפאנים, כבר "אוס", אבל
אצל הנוער הם עדיין מכבדים. עור
שחור זה הכי הכי, מכנסים, חצאיות
מיני, מקטרוניגים. מי שאין לו - לובש
פוסר וכותנה. ג'ינס עם חוית מוכרת
"בנטון", "לוויס 501", "ראש אינדיאני"
"בוי". חולצות טריקו עם שמות של
להקות גל חדש, כמו "סמיתס", "קוור",
"פי. איי. אל". יו. טו. אם זה נשמע
לכם כמו סינית, זה מפני שאם וקנים
אפילו אם עוד לא חננתם שלשים.

נכון לעכשיו, מי כרוצה שימתכלו
עליו - חובט בובע. זה נחשב בסטייל
עדיין בתחום הבללים והלא-טכניים של
מה שמתור ללבוש. אפשר להתבלט גם
בנעליים מיוחדות, נעלי טלר שחורות,
עם חרטומים ממתכת. במקום שרוכים -
מצמידים סיט בנחון גדולה. זה הפרט
היחיד ששרד מאופנת הכסא והפאנק.
מלבד המרסקות, שגם הן עוד מייקות.
צדעים מנולחים, כרובלות צבועות
בצבעים מהממים. אבל גם בקטע הזה
כבר יש רגיעה, חוזרים למראה ילדים
טובים תל-אביב.

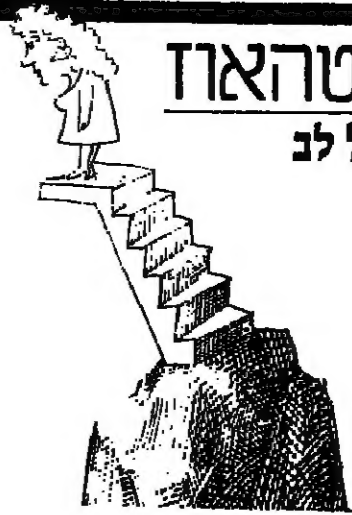
כמו שאי אחד לא יודע למה מקום
אחר והלך שגוען והטני נופל על האנים,
ככה גם לא יודעים מי קובע מה יהיה
"אין" ומה "אוס" בבגדים. שלובשים
במקומות הבילוי, לפני שנה ניסו בעלי
ל"קוור" יל, לייצר גם בגדים לא רק
הבגדים התקפלו עוד לפני
שטגור להם את המקום. מי שגילה את
הנוסחה מה אנשים צעירים אוהבים,
ימצא גם את הדרך לכנס הנויר.

מאת יהודית חנוך צילומים: אורן מקוב

סופסבנות

פנטהאון יגאל לב

הקלות הבלתי נסבלת של היופי

צינה עצמה בפססות: אורנית, השיטה יר. כטוחה מדי. נראית כאילו אילפה את עצמה במרוצת הזמן לנחוג בהכרת ערך עצמית. לאורי נדמה שהיא עדיין מאלפת את עצמה לעשות זאת. גליה, אשה, חשה איזה צליל של ויוק לא באמירת העם אלא בלחיצת הירי. חוקה במקצת. נמסה לכנס מבוכה. אבל סופרסוף, איזה נערה לא תהיה מבוהלת במקצת כאשר יר, מציג אותה בפני הוויי.

שרנה מדגישות שניר יצא איתן, כברה במקצת. גליה הייתה אמירת הרכה יותר מקצת. נוסאת על 160 הסנטימטרים שלה למפות 15 קילוגרם מיותרים. הדבר ניכר בפניה, אבל בעיקר בסנטר הרך הבוגר, הנסתר הנפל שאיננו יאה למפיה של חילת צעירה העומדת על סף שיחרורה. חוה כבר מדי. כתפיים עגולות וחוד קוץ מדי. בטן עגלגלה. רגליים קצרות. שיער בהיר קצר שהיה מסור במס מבירי וכאשר גליה נגעה בו חשה לתחת חשבה שבני הזוג חורו מנסת נשם אם כי השמיים המוכים והקורדים של גליליה לא התביעו אפילו על טיפוס קל.

בנדיבות נחגו בדצונות וכבוד ביריותה וחבישה של גיר ורק רינה, ציחקקה נדעשת של נעיות נחבת 16, שאין בה נישוט להמחיר את המהות על כך שאי הוויינערין, פה הוואר, הסטורנט המוכשר, הביא הבית איזה קירוב, קישור במקום הלא נכון.

אורנית מודעת לערך עצמה. והתחננה הו מרובקת. רינה, שהחליטה כי רצינות מוביב כי תענוב את הסלון אם היא מתחננת לפרוך במחוק פרע, פרשה להדחה וטקסה כמלחן היופי. הו מכבר, זכותה בהכרת מתח והיפי קבלה. אחי אומר "את פשוט רומה לאמא וזה הכל שלך. אם היית יודעת את הכער של אבא שלך לא היית יכולה לצאת לרחוב".

רינה גילתה את סוד יופיה הנשי, כמי שנוכחם לתוך היכל מפואר ומגלה את שכיות הצמרת הצפונות בו. גילתה את הקלות הבלתי נסבלת של חיות אשה יפה. מספיק חיוך כדי שיפנו לה מקום בראש החדר. פוזית בחיטה כדי שיתעניינו מה קרה לה פניה ומה מתנה נחרדת שהיא מטפחת משום שהם חשבה לכל השאלות. מתח לכל הדיחות. יופי האשה הצטנן בה הקסים אותה. והכה בהכרת תודה את גופה למולות. משתגרת שעות חחר האמנם, כוחות אף. פניה כפרי נח. עדיין איננה מצטנפת. רק מאמרת את העיניים. אבל שיער הבהיר והארוך נראה כרעמה וחרת ועודה קור.

באותה השיחה אחר לא אורי "היופי" של אשה לפעמים הוא בבחינת הצלחן. גוף. את ידעת מה זה גוף? אש אשה וכדי של כדל המתחרה עך רק לשך רון אחר. מיותר. את הירדת את הברון שלך, בברך ידוע. כעשית, את חוצבת בגזגל עם הברון. אבל חוכי רי, שובחתי של הברון איננו נלחם חור לא לא פעם גנוש ובריל הטוסת הכבר המעניק לו עצמיה.

42 מלפכוכ

חמש דקות משום מקום

(המשך מעמוד 32)

אנשים ומנהלים שיה. מרתוח הם נראים ממוזעים לגמרי. מרימים אבן, מפוררים אותה ומתחילים להתעניינות פנימה. אחר כך מרימים חל, מסתגלים ושוב מתחילים. כשכל כלשהו הם פשוט נעלמים ונע היו, רגע - פוץ איננו. מאוחר יותר התברר שהם נכנסו לאחת המעצות שהוצבו הבינונים. אוננו יודעים אלים דרך המדרגות הרחבות, המסתוות להפליא, שחצו עבריו המאוסים של חרסת הרביעי. יונס אישפיל הוא אחר מן המהגרים האחראים על המקום. אחר הארכיאולוג, הביא אותו. כמפרישכוכ שנים נוספות הביתה, לחזורי קצרה. הוכחות המאסיבית של גל באיור לא מפריעה לו. "הם במילא חושבים שאני יודע", הוא מחייך ומוביל אותו לתוך מערה עשוק חצובה בסלע באופן מלאכותי. אני מנסה לשלול את העובדה שהוא גילה שהעריכים ישבו כאן כל כך הרבה שנים לפני ההידור השפיעה עלי איכשהו מבוכה פוליטית. קשה להאמין אם הגל שיל פוזי שייך למע האוירי או לשאלה. "אני מהגרס", הוא אומר לבטח "זה" על שאלה נפשיה, חקבל חשבה נפשיה. אלא מה יצננה, אגב, אינה ישוב עם שום שיוך פוליטי.

יכול להיות שהוה המקום לרשור לזון תי הראשון היה כאשר עמדתו בתור לקנות צעצועי ילדים. מאוחר עברה ילדה קטנה, אני חושבת כי שבע או שמונה יפה כמו בובה. אבל, מה שעלתה ילדה זו שיש לי לא רק ראי אלא קריקטורה לרובי שלי. לא האמנתי, היא עשתה עיניים למר, שידה אליו. כאשר התבוננתי בה כעודית הילדותית של לבשה את פני הילדה המסתה. ומתאם המפיה עד כמה הייתי מגומגמת.

הנסתר הכפל השריע לגלילה. אסור לה לנערות צעירות להצמיח את הסנר הבוגר. הוא משונה להן הבעה מדומת. גיר התבונן בחוה הנדל, חרבה חוה כבר. אורי התבונן בדיים חומה מדוע אורי השלבת אותן. מנסיונו למד כי עקם המגרבים באורח חפשי וסוטגנו מציגים לדיים לתנופת כעס הדבר כי לא הם מנצחים על איזו תומרות של כנות פנימית והשראת מתוכם.

נושאת איתה עור עליון, הייתי הילדה הכי יפה בגן. אלא תמיד רחפה אחי קרמה כשכא הדורות מוצגות ומלקטות אחי. שנאתי את מלכותי השתה את הקר לוח הצורמנים של הדורות האחרות. ואו התחלתי להעמיד את עצמי במבוכ. אני חושבת שהייתי בן 17 כאשר החלתי להסיר קודם כל את הכתר הודו של השיער הבהיר, שיער שיידי אבא כל כך לרסק יום אחד, פשוט השריטת אותו בצורת זנביות וגורתי בכי ספריים. אחיך התחלתי להחזיק את עצמי. וללתי כמו מטרופה שנקלר עך שער. הגנים והכסה בגני עם. המסקני לטפח את עצמי. והספיקי איה עשירים קילו. אחי לאחר עזבו אחי המכרים. למדתי את הד השני של חיים. את המודי שאת משלתי עבור ההי חו והבעור. את העובדה, שהיפוי יש לו ערך מבני עצמו וצריך לקבל אותו. כי ומא התחלתי לעבור על עצמי. והדורות שמונה קילו. ואני עכשיו בדרך חרה אל הצערה שהייתי או.

שכר לאחר מכן נקלעה לנשטאון ידידותי של רינה סטורנטית למשפטים והמרת עך גיר. גליה, פותה כמעט בדרך האנצ. את סיורה של אורנית. את סיורה הבערה שנלחמה במתנה שקיבלה כדי שלא ליתות מהתורמות והכלי הנגנה שחלן לה המכר המטורנטית שאלה יעל מי אדם מברכים "אורנית, זו שניר היום".

"אורנית היפה יפה פקסו בחיך, גילגלו באותו חרוב. היא גילתה מלפנח, היא תמיד הייתה כברה מוכנת ופסנת. רק עכשיו לקחה את עצמה בריים". גליה חזקה. על כך היה אומר אספיק וייל "כנב ות חו יכרים סימני כעור עוקים".

ואיך למד?

והרוסקורפ מול רלי

לרלי יצא שם של טיפוסים מבריקים, יצאיהם רמשינע'ס' ובמובן המעניין של המלה. אך למעשה אין זה מדויק. יש, אמנם, גם כאלה - מבריקים, מפתיעים מהרשמים, אך לרליים רבים מבויתים והולכים להם מלים טובים מסורים, מדר יזם מארגון הווי, יצאים לעבודה בבוקר, שבים הביתה בערב סיר - עוקים קיזת בשביל האשה.

גם הם, כן, מיהו את חרלי מהמולות האחרים: קום כל, הווי אינדידואליסם בפנייתו. בעוד שהעסק וכמה אחוים מהאכולסיה לומדים להמל ולשנות התנגדות על מנת להתאים עצמם לזרם חיים ולצפיות הברה - חרלי אינו מקבל אתה את המסח את המוח הפנימית שלו בכל מה. גם במקרה הוא טיפוס מבוית, במהותו, כזה שיש לו עקם נכשנה ובעיסוקיו השגרתיים - מה טוב: זה עקם נכשן וכלל מאמץ על כל הצפיות נכשנות ההבחינות. אך אם הוא כעל חוה, מספח דאלו או מים אחר חומש וסונא שירדה - הוא עקם נכשן וכלל מאמץ על כל הצפיות נכשנות ההבחינות. אך אם הוא כעל חוה, מספח דאלו או מים אחר חומש וסונא שירדה - הוא עקם נכשן וכלל מאמץ על כל הצפיות נכשנות ההבחינות.

הענין שמסקנות ישראלי ליישום עקרונותי הנשגבים, אין זה עקם נכשן וכלל מאמץ על כל הצפיות נכשנות ההבחינות. אך אם הוא כעל חוה, מספח דאלו או מים אחר חומש וסונא שירדה - הוא עקם נכשן וכלל מאמץ על כל הצפיות נכשנות ההבחינות. אך אם הוא כעל חוה, מספח דאלו או מים אחר חומש וסונא שירדה - הוא עקם נכשן וכלל מאמץ על כל הצפיות נכשנות ההבחינות. אך אם הוא כעל חוה, מספח דאלו או מים אחר חומש וסונא שירדה - הוא עקם נכשן וכלל מאמץ על כל הצפיות נכשנות ההבחינות.

לרליים מענינים באהבה אנש, אלא שהבעיה היא שם לא כל אהבים בני אדם. "המכונה" המוכנתת הקריה "אדם" מעניינת את חרלי מקומה ומהותה: מצוקות הכלל מעוררות בו

ההודות: הוא מלא רגנה למדי העקם באפריקה, לקורבנות הפוליטיים בדרום-אמריקה וחבורות רחוב בארץ. לאשתו - הוא רואה פחות. בקשריו היותר אינטימיים חרלי יכול להיות דוגמאטי, קר, חסר פשרות וחסר רגישות.

הפראותם הוא שהנושקות שלו ביחסי אנש מעוגנת בעקרונותיו הנעלים. הוא מאמץ בחופש, בהגינות ובכנות. עקרון החופש בה חשב לו עד שיתנתק מאנשים הקרובים לו ותלויים בו, במידה שירגיש מוגבל במחיצתם בשם ההגינות הוא מספח אינטימיות נוספה שיכולה לשנע אדם קרוב חוקק למעט ההודות מבייקטיבית ותמיכה רגשית, והכנות העסקית שלו יכולה להרוס אדם רגיש ופני.

יד עם זאת, חרלי הוא ידיר טוב. ידירות מספקת לו מסגרת אידאית ליישום עקרונותי הנשגבים, אין בה הקריה המפתחת והשגרה המשפחת המשתוקקת. חגורתו את אשפים של מרבת חרליים. מאידך, הוא מעניקה לו חורמנות להחלפת רעות מעניינת ובר נחוב לעשייה למען החולל. מבלי להרגיש כבול ועבר לחיבוריות.

לכלי ידירי, הוא מבטא את העליות המוסרית שלו כמעשים ולא כמלים. כפי שהוא עושה בביתו. פנייה לעזרה מחבר חרענה לרוב באופן מידי, גם אם הדבר יהיה כרוך במאמץ אן בקושי. חרלי טוב במשימתו חרעמית כאלה הוא אפילו נחנה מתן. מכן שאם הידיר ייהפך למיטרד מתמיד, תיפחת התלהבותו של חרלי ובסופו של עניין הוא יתנער מנט לחלוטין. אך לרוב יחסי הירדות שהוא מטפח הם אינטימיות ורצינות והוא משקע בהן הרבה מסירות וגומנות.

ככלל, הבהיר הוא הקרקע הטבעית לצמיחתו של חרלי. הוא פסיכולוג מלידה, הקולם בני אדם כמו

רוח את אלי

תחזית לשבוע שבין 22 ל 28 בינואר

שור (20 באפריל עד 20 במאי) השבוע הדגש הוא על יחסי עם חברים ועם אהבים. את שעות הפנאי כדאי לנצל בצורה יעילה ולהישמר מפני הטלתו התמקדו בענייני הקריירה - יהיו לכן הצאות טובות. וכלל ליהנות גם מפעילי ויות הבחינות.

אריה (23 ביולי עד 22 באוגוסט) זה זמן מצויין לפעילות ויצירתיות. חוה לבם השבוע השראה חדשה. אך יחבו שתדוקו לענות של מישור מבחן. חי מעלו משימוש בלתי-יוחיי באשראי. בדי חום ההחברת, העניינים מובלבלים למדי.

בתולה (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר) תועות והתמסות מתחזקות, אך אל חני חו להכוונתם להתרשם בקלת לבשך את חיוקיהם חלונות של מישור מבחן. חי מעלו משימוש בלתי-יוחיי באשראי. בדי חום ההחברת, העניינים מובלבלים למדי.

מאזניים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר) השבוע, אתם נשים למעול לקישות הוה ולחשפת מויטים חדשים. בענייני הסיכויים, המסקיות ועל שחיה, בצאות. החזקת רשט נעיה להמעיין בקרבכם. לשוח פים ולגלי. זה כדאי לתכנן בלויים בצו ית מעילות.

21 בינו עד 22 ביולי) שחומם עשויים לתכנן עכשיו תכניות לטיוח מחד. זה זמן טוב לשים דגש על המסקיות ועל שחיה, בצאות. החזקת רשט נעיה להמעיין בקרבכם. לשוח פים ולגלי. זה כדאי לתכנן בלויים בצו ית מעילות.

רדא מאלך. די לו בהסתכלות קצרה באדם והוא מיד קולם את טיבו, המניעים המפעלים אותו, הרמות שמאחורי המסיכה. קשה לרמות את חרלי. הוא לא תלך שולל אחר מלים וחזיקים אלא תופס את הרמות שמאחוריה. משקלט את הרמות - הוא מסוגל לתאר את המציה במספר משפטים קולעים, בליווי הבעת פנים או תנועת גוף מתאימה, להשלמת התמונה בדרך-כלל הוא אינו טועה. הוא טלפאת טבעי, "המצלם" את החולת וקולם את מחשבותיו בקלות וכלא מאמץ.

חרלי אוהב לעשות דברים בצוחא. "בואו נלך", "בואו נעשה", הם ביטויים שגורים בפיו. לדעתו, חויות מתעשרות אם חוים אותו בצוחא. תגובתו של השותף האפשרות להחליף עמו דעות בזמן ולאחר מעשה, מעניקים לחויה מימד נוסף.

חרלי הוא טיפוס הגניון, בעל כושר ניתוח מעולה. את הגניון שלו הוא "מלביש" על כל דבר, כולל העולם הרגשי שלו ושל אחרים. הוא מתפעם מרעיונות, לא מרגשות. הוא לא יתרשם במיוחד מאומללותו או רכאונותיו של החולל. שכן בדרך-כלל הוא אינו מבין את הגניון שבמצבים אלה. איז סיבה יש לך להיות מרוכז, כאשר בשעת אלה משג נותנים אלפי אפיקונים כרענן מה הגניון הוא יסכיר לך את העניין בפני מרשם, נחמ את מה שחשוכו לנציעד "האמיתי", למה אמרת מה שאמרת, למה אתה מרגיש מה שאחיה מרגיש, ויכוח לך באותות ומופתים שאין לך כל סיבה להיות מרוכז: בכך המתימה הפרשה - לפחות מבחינה.

הוא עצמו אינו נוטה להיסחפות רגשית גם כשהוא מאהר עד עסק נשמתו. הגניון יחביב לו את מהלכיו המעשיים - אפילו עד כדי נחישות מרשא אבתו, אם הגניון ידרוש זאת. מאידך, גם כאשר הוא שונא אדם בכל גימי נפשו - הוא ישתדל להיות חוגן כלפי כל עוד לא נדרש להקריב לסך כך את חופש חוה והעקרונות שלו. אין לו סבלנות לחולשות אנש ורגש דוגמא מכלל שליטה הוא בבחינת חולשה והוא אישית ישתדל לא להכנע להן. עלכן, לרליים רבים - למרות חיותם פסיכולוגים מעולים והומניטאריים מצוררים - נכשלים בחינם הבין-אישיים והרגשיים. מי שרואה בעל שהוא ידיר טוב ואיש שיה מעניין - יכולה למצוא אותו בין חרליים: אך מי שוקקה לאהבה והודות רגשית - מוטב שתחפש לה מול אחר.

רוח את אלי

תחזית לשבוע שבין 22 ל 28 בינואר

שור (20 באפריל עד 20 במאי) השבוע הדגש הוא על יחסי עם חברים ועם אהבים. את שעות הפנאי כדאי לנצל בצורה יעילה ולהישמר מפני הטלתו התמקדו בענייני הקריירה - יהיו לכן הצאות טובות. וכלל ליהנות גם מפעילי ויות הבחינות.

אריה (23 ביולי עד 22 באוגוסט) זה זמן מצויין לפעילות ויצירתיות. חוה לבם השבוע השראה חדשה. אך יחבו שתדוקו לענות של מישור מבחן. חי מעלו משימוש בלתי-יוחיי באשראי. בדי חום ההחברת, העניינים מובלבלים למדי.

בתולה (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר) תועות והתמסות מתחזקות, אך אל חני חו להכוונתם להתרשם בקלת לבשך את חיוקיהם חלונות של מישור מבחן. חי מעלו משימוש בלתי-יוחיי באשראי. בדי חום ההחברת, העניינים מובלבלים למדי.

מאזניים (23 בספטמבר עד 22 באוקטובר) השבוע, אתם נשים למעול לקישות הוה ולחשפת מויטים חדשים. בענייני הסיכויים, המסקיות ועל שחיה, בצאות. החזקת רשט נעיה להמעיין בקרבכם. לשוח פים ולגלי. זה כדאי לתכנן בלויים בצו ית מעילות.

21 בינו עד 22 ביולי) שחומם עשויים לתכנן עכשיו תכניות לטיוח מחד. זה זמן טוב לשים דגש על המסקיות ועל שחיה, בצאות. החזקת רשט נעיה להמעיין בקרבכם. לשוח פים ולגלי. זה כדאי לתכנן בלויים בצו ית מעילות.

23 באוגוסט עד 22 באוקטובר) השבוע, אתם נשים למעול לקישות הוה ולחשפת מויטים חדשים. בענייני הסיכויים, המסקיות ועל שחיה, בצאות. החזקת רשט נעיה להמעיין בקרבכם. לשוח פים ולגלי. זה כדאי לתכנן בלויים בצו ית מעילות.

21 בינו עד 22 ביולי) שחומם עשויים לתכנן עכשיו תכניות לטיוח מחד. זה זמן טוב לשים דגש על המסקיות ועל שחיה, בצאות. החזקת רשט נעיה להמעיין בקרבכם. לשוח פים ולגלי. זה כדאי לתכנן בלויים בצו ית מעילות.

23 באוגוסט עד 22 באוקטובר) השבוע, אתם נשים למעול לקישות הוה ולחשפת מויטים חדשים. בענייני הסיכויים, המסקיות ועל שחיה, בצאות. החזקת רשט נעיה להמעיין בקרבכם. לשוח פים ולגלי. זה כדאי לתכנן בלויים בצו ית מעילות.

21 בינו עד 22 ביולי) שחומם עשויים לתכנן עכשיו תכניות לטיוח מחד. זה זמן טוב לשים דגש על המסקיות ועל שחיה, בצאות. החזקת רשט נעיה להמעיין בקרבכם. לשוח פים ולגלי. זה כדאי לתכנן בלויים בצו ית מעילות.

23 באוגוסט עד 22 באוקטובר) השבוע, אתם נשים למעול לקישות הוה ולחשפת מויטים חדשים. בענייני הסיכויים, המסקיות ועל שחיה, בצאות. החזקת רשט נעיה להמעיין בקרבכם. לשוח פים ולגלי. זה כדאי לתכנן בלויים בצו ית מעילות.

21 בינו עד 22 ביולי) שחומם עשויים לתכנן עכשיו תכניות לטיוח מחד. זה זמן טוב לשים דגש על המסקיות ועל שחיה, בצאות. החזקת רשט נעיה להמעיין בקרבכם. לשוח פים ולגלי. זה כדאי לתכנן בלויים בצו ית מעילות.

23 באוגוסט עד 22 באוקטובר) השבוע, אתם נשים למעול לקישות הוה ולחשפת מויטים חדשים. בענייני הסיכויים, המסקיות ועל שחיה, בצאות. החזקת רשט נעיה להמעיין בקרבכם. לשוח פים ולגלי. זה כדאי לתכנן בלויים בצו ית מעילות.

21 בינו עד 22 ביולי) שחומם עשויים לתכנן עכשיו תכניות לטיוח מחד. זה זמן טוב לשים דגש על המסקיות ועל שחיה, בצאות. החזקת רשט נעיה להמעיין בקרבכם. לשוח פים ולגלי. זה כדאי לתכנן בלויים בצו ית מעילות.

23 באוגוסט עד 22 באוקטובר) השבוע, אתם נשים למעול לקישות הוה ולחשפת מויטים חדשים. בענייני הסיכויים, המסקיות ועל שחיה, בצאות. החזקת רשט נעיה להמעיין בקרבכם. לשוח פים ולגלי. זה כדאי לתכנן בלויים בצו ית מעילות.

21 בינו עד 22 ביולי) שחומם עשויים לתכנן עכשיו תכניות לטיוח מחד. זה זמן טוב לשים דגש על המסקיות ועל שחיה, בצאות. החזקת רשט נעיה להמעיין בקרבכם. לשוח פים ולגלי. זה כדאי לתכנן בלויים בצו ית מעילות.

**"נחמן" נוסע
לגרמניה**

דון שלונגר, דמי ברנר, לבנה סקמון.

הסצנה "חוקר", של התיאטרון
לילדים ולנוער, תהיה אורחת
התיאטרון העירוני של העיר ניו
בג'רמניה המערבית.

מנהל המיזסורן מנהל מנהל מנהל
מנהל מנהל מנהל מנהל מנהל
מנהל מנהל מנהל מנהל מנהל

קדיקטורה של ניסים

אנני בכל זאת חושב
שזה לא היה
רעיון טוב לקנות לדודה
מלכה ספר ד"אטות

ਭਾਗ 46

מאשה קלו
יום חרפי
והרחות השלכות,
כל מקום מסתובבות.
אי שם בנות כהרמים,
בתוך סבכים העצמים.
אני אוהבת יום חרפי,
שאינו נשכח ויצימי מפי.
הצדק מוויית אש חורלו,
והצדק מל שחורלו.
אני אוהבת יום חרפי,
שאינו נשכח ויצימי מפי.
הצדק מוויית אש חורלו,
והצדק מל שחורלו.

40 שנות המדינה

בדרך לעצמאות
חנה תבופשי

נְתִיב הַלִּיָּה
וְגוֹשׁ עֲצִיּוֹן

[illegible]

מימי
מחנות נא לשלוח
למעייני לילדים. ח.ר. 20044 ת"א.

**פֻּעֲלֵי מְקַצֵּעַ
מִסְתַּתְרִים**

[illegible]

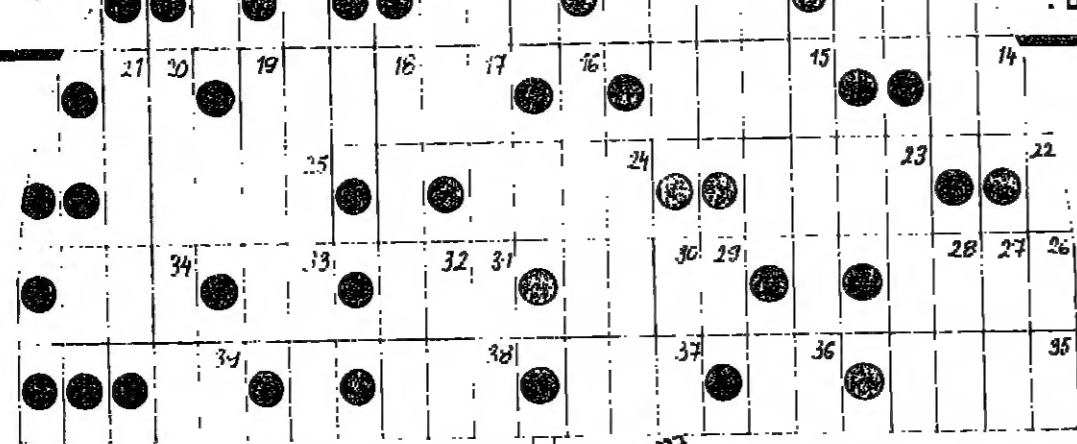
נוע לפי החזן

למען הנדירות למלים קבוצת 4 אותיות
התחיל להשתמש במילה
המילה המסתורית - בקל
הוא אות אחת - וקוצה למי בריו הסז

גב שביט (פרק 17) - כתב וצייר אורי פינק

תשע"ב

החזורים במסרים בהגדרת
11.12.87 **מיום לילדים** **מקור**
 וזאת דווקא אלי בקרם, קצולבון 8,
 הרוסי-יהודים וזה אלבום חמומות.
 ונשבע החתונה: שומית לנדא, רח'
 בירקוב 28, בנימק 51411 - וכתה
 חסר של אבסורד קור.

[illegible]

בין השומרים ויגדל
סמך של צבקה מלך

כותבים

הקונקציה

מִיכָל הָאֵל
בַּח
"יִבְלִים" —
"מִשְׁבֵּב"
שֶׁשָּׁמָּה עָצַב נֶחֱמָה
לֵאמֹר אֵתָּה הָאֵל
לְשׁוֹקֵמוֹסָהָה
הֵיטָא מְבֹרָךְ שֶׁלֹּם
וְאֵתָּה בְּלִי רִצּוֹן אִמְרֵךְ בְּלִי שְׁלֹם
זֶה הֵיטָא מִיִּשְׂרָאֵל אוֹתָךְ לְשִׁמְיָם
לְהִלָּקָה אוֹתָךְ אֲנִים
בְּדֹרֵךְ אֲנִים
זֶה אֵתָּה אִמְרֵךְ זֶה שְׁלֹם
הֵיטָא מְבֹרָךְ זֶה שְׁלֹם
לְחִנְיָאוֹת